

Møte onsdag den 24. mars 2010 kl. 10

President: Dag Terje Andersen

Dagsorden (nr. 62):

1. Spørretime
 - muntlig spørretime
 - ordinær spørretime
2. Referat

Presidenten: Representanten Hallgeir H. Langeland, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Det foreligger to permisjonssøknader:

- fra representanten Ingrid Heggø om permisjon i tiden fra og med 24. mars til og med 26. mars og fra representanten Øyvind Vaksdal om permisjon i dagene 25. og 26. mars, begge for å delta i Den Interparlamentariske Unions 122. konferanse i Bangkok

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Vararepresentantene, for Rogaland fylke Terje Halleland og for Sogn og Fjordane fylke Sonja Edvardsen, innkalles for å møte i permisjonstiden.

Presidenten: Sonja Edvardsen er til stede og vil ta sete.

Representanten Ingjerd Schou vil framsette et representantforslag.

Ingjerd Schou (H) [10:02:08]: På vegne av representantene Erna Solberg, Per-Kristian Foss, Jan Tore Sanner og meg selv har jeg den ære å fremme et representantforslag om å innføre kumulering ved stortingsvalg.

Presidenten: Representanten Erna Solberg vil framsette et representantforslag.

Erna Solberg (H) [10:02:38]: På vegne av stortingsrepresentantene Bent Høie, Sonja Irene Sjøli og meg selv har jeg den ære å framsette forslag om forsterket innsats mot kreft.

Presidenten: Representanten Kari Kjønås Kjos vil framsette et representantforslag.

Kari Kjønås Kjos (FrP) [10:03:09]: På vegne av Per Arne Olsen, Jon Jæger Gåsvatn, Harald T. Nesvik, Robert Eriksson og meg selv har jeg gleden av å framsette et forslag om en egen ombudsordning for mennesker med utviklingshemning.

Presidenten: Forslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1 [10:03:33]

Spørretime

- muntlig spørretime
- ordinær spørretime

Muntlig spørretime

Presidenten: Stortinget mottok mandag meddelelse fra Statsministerens kontor om at utenriksminister Jonas Gahr Støre og statsrådene Lars Peder Brekk og Rigmor Aasrud vil møte til muntlig spørretime.

De annonserte regjeringsmedlemmene er til stede, og vi er klare til å starte den muntlige spørretimen.

De representanter som i tillegg til de forhåndspåmeldte ønsker å stille hovedspørsmål, bes om å reise seg.

Vi starter da med første hovedspørsmål, fra representanten Torgeir Trældal.

Torgeir Trældal (FrP) [10:04:12]: Jeg ønsker å stille spørsmål til statsråd Brekk.

Det er snart påske, og nordmenn drar i hopetall over grensen til Sverige for å kjøpe rimelig mat. Dagligvarehandelen i Sverige jubler over norske matpriser, og samtlige svenske kjøpmenn varsler om lavere matpriser i løpet av året. Innen ulike kjøttprodukter er det opp mot 50 pst. billigere å handle i Sverige enn i norske butikker. På toppen av det hele har de nesten 20 pst. billigere krone i forhold til vår, som gjør det ytterligere billigere å handle i Sverige.

Grenshandelen har nå passert 10 milliarder kr. Det vil si at det er 10 000 norske arbeidsplasser som går tapt på grunn av grenshandelen. Svenske butikker på Svinesund regner med en historisk økning under årets svenskehandel. De uttaler: Vi gjør oss klare til norsk invasjon i Sverige. Statistisk sentralbyrå har regnet ut at en norsk familie på fire sparer over 30 000 – over 30 000 – norske kroner hvert år på å handle i Sverige kontra i Norge.

Det er jo engang sånn at statsråd Brekk og andre har rimelig god lønn og har råd til å gå i butikkene og velge fra øverste hylle. De kan velge om de vil ha biff, eller om de vil ha indrefilet. Men hva med minstepensjonisten Kari? Hva med barneforeldre rundt i det norske land som ikke kan gjøre det? Hva gjør vi med dem? Hvorfor kan ikke de få gå og lete på den øverste hylle etter den maten de vil, istedenfor å gå og sjekke på Euro Shop – eller hva det nå er – for å ha råd å fylle kjøleskapene?

Flere senterpartitopper har stått på denne talerstolen og i debatter og sagt: Vi har ikke gått til valg på billigere mat, vi har gått til valg på dyrere mat. Så mitt spørsmål blir: Når har regjeringen Stoltenberg tenkt å gi det norske folk matpriser som står i stil med våre nordiske nabolands, og å gi småbarnsforeldre og minstepensjonister mulighet til også å velge en biffmiddag?

Statsråd Lars Peder Brekk [10:06:44]: Grenshandel er et fenomen som finnes på alle grenser mellom land der forskjeller i lønns- og prisnivå gjør det lønnsomt å handle de varene som er billigere på den andre siden av grensen. Det er slik at nordmenn grenshandler i Sverige, svensker i Danmark, dansker i Tyskland, tyskere i Polen, finner i Estland, osv. Vi ser det alle steder der det er kostnadsforskjeller.

Jeg har lyst til å understreke at det er ikke slik at vi kan ha et norsk lønnsnivå, et norsk kostnadsnivå og et bulgarsk

prisnivå på mat. Det henger ikke i hop, hvis vi skal se det på det viset. Eurostat, EUs statistikkbyrå, dokumenterer at Norge har vesentlig høyere prisnivå på de fleste varer og tjenester enn EU. Det henger entydig sammen med lønns- og kostnadsnivå.

Ifølge Det tekniske beregningsutvalget er f.eks. lønnsnivået i Norge over 30 pst. høyere enn i Sverige, inklusiv indirekte personalkostnader. For de mest typiske grensehandelsvarene skyldes grensehandelen delvis politiske vedtak. Det kan skyldes avgifter, og det kan skyldes landbrukspolitiske vedtak. Politikken vi fører, må løpende avveie kryssendes hensyn.

De siste tolv månedene har matprisene i nasjonal valuta økt med ½ pst. i Norge og 1,1 pst. i Sverige, mens de er redusert med 2,1 pst. i Danmark. Siden starten på den internasjonale matkrisen har prisveksten vært omtrent lik i de tre landene Norge, Danmark og Sverige, mens veksten har vært en halv gang større i Sverige. Norge har 7,6 pst., Sverige 11,7 pst, og Danmark 7,9 pst.

Jeg tror at om vi ønsker det, er det umulig å unngå grensehandel. Det vil foreligge så lenge det finnes ulikheter i lønns- og kostnadsnivå.

Torgeir Trældal (FrP) [10:08:47]: Med all respekt, jeg tror ikke minstepensjonister eller barneforeldre får det noe lettere om man sikter til Finland, Polen eller Tyskland.

Når vi går inn på Landbruks- og matdepartementets egne nettsider, registrerer vi at de fra 1. april ønsker å sette opp omsetningsavgiften på egg. Man ønsker altså å øke eggprisen med 40 øre, og det ønsker man å gjøre av den grunn at man har 2 100 tonn på lager – dermed skal man altså sette opp prisen.

Samme regjering øker prisen når man skal stoppe grensehandelen med bl.a. alkohol og tobakk. Her er det tydeligvis langt mellom liv og lære for Regjeringen.

Mitt spørsmål til statsråden er: Når har statsråden tenkt å gi det norske folk billigere egg? Siden det er på skjærtorsdag man skal innføre dette – 1. april – er det en aprilsnarr, eller er det ikke?

Statsråd Lars Peder Brekk [10:09:50]: For å understreke et faktum: Det er faktisk slik at vi i Norge har høyere avgifter på alkohol og tobakk, varer som vi har valgt å avgiftsbelegge fordi det også har en helsemessig effekt. Det fører selvsagt også til endringer i prisnivået på grensen. Jeg vil ikke gå bort fra at vi skal kunne bruke slike virkemidler i Norge for å påvirke helsesituasjonen. Jeg tror det er uriktig å redusere avgiftene på tobakk og alkohol for på det viset å møte utfordringene fra grensehandelen.

Når det gjelder minstepensjonister: De gangene jeg har vært på grensen, har jeg sett en stor andel også av minstepensjonister, så jeg tror nok ønsket om å få nytte av de lave prisene på grensen er relativt likt fordelt.

Når det gjelder omsetningsavgiften på egg, har dette sin bakgrunn i endringer i struktur, endringer i investeringsnivå og regelverk i forhold til EU.

Presidenten: Det blir gitt anledning til to oppfølgings-spørsmål – først Per Roar Bredvold.

Per Roar Bredvold (FrP) [10:11:09]: Det er et viktig tema og en viktig sak Fremskrittspartiet tar opp her.

Det ene kjøpesenteret etter det andre opprettes på svensk side. Det siste jeg vet om nå, ligger 50 meter fra grensen i Trysil kommune. Det er en grunn til dette, selvfølgelig. Da hjelper det lite at det, f.eks. i desember i fjor, ble varslet at biffkjøttet i Norge skulle gå ned med 2 kr kilo. Det blir ikke mindre grensehandel av dette. Dette er jo et utslag av det som har skjedd de siste fire årene med en sosialistisk regjering og med en statsråd fra Senterpartiet.

Altså, minus 4 419 gårdsbruk, minus 141 000 mål dyrket mark. Det står 36 000 tomme gårdsbruk, samtidig som det er 400 000 som kan tenke seg å kjøpe et. Det er skatter, avgifter og offentlige inngrep. Det er rovdyrpolitikk, og det er en masse andre ting, som prisreguleringer etc., som gjør at lysten til å drive gårdsbruk i Norge blir borte, dårlig lønnsomhet, det skjer en forgubbing – en feilslått politikk.

Da er mitt enkle spørsmål: Når skal Regjeringen og statsråden skifte landbrukspolitikk?

Statsråd Lars Peder Brekk [10:12:12]: Med utgangspunkt i grensehandelsutfordringen er det spørsmålet som kom her, litt videre.

Jeg har bare lyst til å understreke at den norske landbrukspolitikken er en motstrømspolitikk. Vi ivaretar mulighetene for å drive landbruk i hele landet. Vi har sett en nedgang i antall gårdsbruk i drift, som også ble understreket av representanten Bredvold, på ca. 4 400 gårdsbruk de siste fire årene. Det er betydelig lavere enn det var i perioden før.

Jeg tror ikke det går an å sette noen glassklokke over norsk landbruk. Vi vil se endringer i landbruket også framover. I det betyr det også at vi vil se endringer i antall bruk i drift. Vi er opptatt av å ha en landbrukspolitikk som ivaretar de behov norske forbrukere har, og det norske samfunnet har. Dette gjennomføres bl.a. gjennom de årlige jordbruksavtalene som vi nå også står foran i mai.

Presidenten: Svein Flåtten – til oppfølgings-spørsmål.

Svein Flåtten (H) [10:13:15]: Økningen i grensehandelen kan skyldes også landbrukspolitiske vedtak, sier statsråden. Det er helt riktig. Ved hvert eneste jordbruksoppgjør siden 2005 har råvarepriser og prisene til forbrukerne økt, og dermed også grensehandelen. Regningen blir sendt til norske skattebetalere på dobbelt vis, både gjennom prisene og gjennom subsidiene.

Når vil statsråden begynne å tenke på andre virkemidler i denne sammenhengen – mer frihet for bonden, økt råderett over egen eiendom, økt frihet fra reguleringer, slik at også de virkemidlene kan prøves ut?

Når tidligere bondelagsleder Bjarne Undheim melder seg ut av samvirket i protest mot reguleringer som ikke er tilpasset virksomheten, ringer det ikke da noen klokker hos statsråden?

Statsråd Lars Peder Brekk [10:14:20]: Et sentralt element i norsk landbruks- og matpolitikk er importvernet.

Importvernet er der for å sikre mulighetene for et landbruk i hele landet, for å sikre norsk matproduksjon. Det er selvsagt slik at innenfor rammen av importvernet bruker vi de mulighetene det norske markedet gir, for å sikre inntekter til den norske bonden. Det gjøres enten gjennom økte prisuttak – som er tatt i bruk til en viss grad de siste årene, i likhet med tidligere. Det kan være gjennom budsjettpolitiske vedtak – det har vi også brukt – og vi har også brukt skattemessige vedtak. Det er de årlige jordbruksavtalene som er grunnlaget for de vedtak som her fattes. At vi har et høyere prisnivå på mat og andre produkter i Norge, er en konsekvens av både de jordbrukspolitiske vedtakene vi har fattet, og selvsagt også av at vi har et særnorsk lønns- og prisnivå. Jeg må bare understreke igjen at det er ikke mulig å ha et eget lavt prisnivå i Norge og samtidig betale lønninger som er mye høyere enn i andre land.

Presidenten: Vi går til neste hovedspørsmål.

Ine M. Eriksen Søreide (H) [10:15:42]: Mitt spørsmål går til utenriksministeren.

Miljøverndepartementet presenterte nylig sine prioriteringer for EØS-påvirkningsarbeidet i 2010. Der skriver departementet bl.a.:

«En forutsetning for å kunne delta og påvirke utformingen av EUs regelverk er at vi avklarer EØS-relevans og utvikler nasjonale posisjoner i tide. Vi må imidlertid erkjenne at på områder der det er stor uenighet med andre departementer (som klima og energi, samt havmiljøpolitikk) har det vært vanskelig å føre en aktiv påvirkningspolitikk. (...)

Denne utviklingen bidrar til å svekke de etablerte kanalene for påvirkning som deltakelse i kommisjonens ekspertgrupper og skriftelig innspill av nasjonale posisjoner i beslutningsprosessen.»

En slik åpen innrømmelse av uenighet internt i Regjeringa og de skadevirkningene denne uenigheten får, er veldig sjelden kost på departementale hjemmesider. Det bekrefter bare inntrykket som vi er mange som har, av Regjeringas såkalte aktive europapolitikk.

Som ansvarlig for koordinering av EØS-arbeidet i Regjeringa, hva mener utenriksministeren kan gjøres for å hindre at langsomme beslutningsprosesser og intern uenighet i Regjeringa svekker vår påvirkning mot EØS?

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:17:14]: For det første tror jeg at Norge står seg ganske godt i forhold til andre land når det gjelder interne koordineringsprosesser, avklaringer av hva som er nasjonale posisjoner. Jeg har ikke data på det, men jeg vil anta, med erfaring fra andre områder, at vår evne til å se ting i sammenheng mellom departementer og fagområder er rimelig god, og det gjør at vi har avklarte posisjoner. For eksempel er det slik at vi har blant de høyeste implementeringsgradene av direktiver fra EU, som sier noe om den evnen.

Det er ikke oppsiktsvekkende at et land har ulike faglige vurderinger rundt f.eks. gjennomføring av miljøtiltak. Miljø- og klimaarbeid treffer alle sektorer og skal avklares. Den erkjennelsen som står på Miljøverndepartemen-

tets hjemmeside, synes jeg er en normal refleks – ikke først og fremst av politisk uenighet internt i Regjeringa, men fordi avveiningen av holdninger til direktiver som berører miljø, energi og klima, berører hele økonomien.

Det er klart at fra et påvirkningsperspektiv er det å ha en fullstendig avklart posisjon tidlig, viktig. Kan man ha det dag én, er det optimalt. Men også på norsk side, som i EU-landene, tar det tid å avklare hva som er felles posisjon, om hvor vi kan forene interesser som er knyttet til miljø, klima, arbeid, velferd osv. Det er ikke unaturlig at det også skjer i Norge.

Så skal vi ha det med at vi i tillegg i påvirkningsarbeidet vårt skal gjøre det fra en posisjon hvor vi ikke deltar i organene. Det stiller helt egne krav til de kanalene vi bruker, og måten vi jobber inn mot dem. Jeg mener at vi på miljøområdet har mange gode eksempler på at vi har lyktes med det, fordi vi har hatt omforente posisjoner, og fordi vi faktisk blir lyttet til på det området i EU.

Ine M. Eriksen Søreide (H) [10:19:11]: Mange andre land har jo samordning av sin EØS- og EU-politikk helt andre steder enn i utenriksdepartementet. Svenskene har f.eks. en egen europaminister, som er tilknyttet regjeringskanselliet, altså tilsvarende norske Statsministerens kontor, SMK. Når man ser hvor misfornøyd dagens regjeringspartnere åpenbart er med koordineringa internt, kunne det da være en idé, siden Regjeringa holder seg med en egen samordningsminister på SMK, å la nettopp denne samordningsministeren også få samordne EU- og EØS-politikken?

Presidenten: Presidenten må bare få gjøre oppmerksom på at Stortinget ikke er informert om at det er utnevnt noen samordningsminister. Det foreligger ikke en slik tittel – det vil jeg tvert imot understreke at det ikke gjør.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:19:58]: I forlengelsen av det kunne dette spørsmålet gått til den virkelige samordningsministeren, statsministeren, for hvordan han organiserer Regjeringens arbeid, er statsministerens ansvar.

Jeg har – og jeg har gode ører – ikke merket meg kritikk fra andre regjeringsmedlemmer når det gjelder UD's samordningsrolle. Jeg tror den fungerer godt både på embetsnivå og på politisk nivå.

Når det gjelder hvordan andre land organiserer seg, tror jeg det er en vesensforskjell, som jeg vet representanten Eriksen Søreide har fått med seg, nemlig om man er EU-medlem eller ikke. Hvis Norge var EU-medlem, tror jeg det ville reise seg et helt nytt spørsmål om hvordan vi skulle samordne våre posisjoner, fordi vi var med i et beslutningssystem som er ganske annerledes enn det vi har i Norge. Vår tradisjon med at Utenriksdepartementet leder koordineringsutvalget for EU-saker, mener jeg har fungert godt. Som sagt, jeg har ikke plukket opp at det er noen kritikk fra andre departementer mot UD om hvordan den rollen løses. Jeg mener at gjennomgående kommer vi til gode og avklarte posisjoner om hva som er Norges holdninger, både i de formelle og i de uformelle prosessene vi deltar i.

Presidenten: Det blir gitt anledning til tre oppfølgings-spørsmål – først Ivar Kristiansen.

Ivar Kristiansen (H) [10:21:07]: Utenriksministeren sier at Norge klarer seg «ganske godt» sammenlignet med andre land når det gjelder å avklare politiske spørsmål. Her snakker vi om to av de aller viktigste sakene for nasjonen, hvor vi ser to departementer slåss mot hverandre, under forvaltning og behandling av klimaspørsmål – to departementer styrt av statsråder hvor begge er definerte EØS-motstandere.

Mitt spørsmål er om ikke utenriksministeren også inkluderer med at regjeringskolleger som er imot hele EØS-avtalen, langt fra føler samme behovet som han selv når det gjelder rask oppfølging av slike saker. Jeg kan sitere fra Miljøverndepartementets hjemmeside bare for å dokumentere dette:

«På klimaområdet har mye av tiden gått med til å oppnå enighet mellom departementene om EØS-relevans og deretter forhandle med kommisjonen om evt. tilpasningstekster for innlemmelse i EØS-avtalen, etter at beslutningsprosessen i EU er avsluttet.»

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:22:13]: Jeg går ut fra at «spøkelsener ved høylys dag» er et parlamentarisk begrep, hvis jeg kan få bruke det. Jeg mener det er det representanten her ser.

«Slåss mot hverandre» – det er altså slik i en regjering at vi har fagdepartementer som skal ivareta faglige hensyn på ulike sider. Alle vet at klima og miljø berører alle samfunnssektorer. Det må en koordineringsprosess til. Det vil være energiministeren, finansministeren og utenriksministerens jobb i en slik sammenheng, uansett regjering, å bidra med sine perspektiver på vei mot en avklaring.

Når det gjelder fornybar energi, har vi avklart at det er EØS-relevant. Men jeg er den første til å si at det er vesentlige sider å vurdere hvordan Norge skal tilpasse seg det, Norge som det land i Europa med høyest fornybarandel i økonomien, over 65 pst. er fra fornybar kraft. Hvordan vi gjør det på riktig måte, som er kostnadseffektiv og målrettet, er ikke en slåsskamp. Det er en faglig og politisk diskusjon som bør finne sted for at en regjering kan ta ansvarlig beslutning

Presidenten: Uttrykket «spøkelsener ved høylys» dag kan nok sannsynligvis passere, særlig når det framføres på en så diplomatisk måte.

Morten Høglund – til oppfølgingsspørsmål.

Morten Høglund (FrP) [10:23:26]: Jeg vil henge meg på det som handler om uenighet i regjeringkretser.

At ulike partier skal ha ulik innfallsvinkel når det er flerpartiregjering, er ikke nødvendigvis problematisk. Men i noen spørsmål mener jeg behovet for koordinering og signaler er større enn i andre, og noen saker er mer sensitive. En av dem er norske militære styrkers deltakelse i Afghanistan. Vi er kjent med at Taliban bevisst søker å angripe styrker fra land der det er sterk opposisjon eller utydelighet i den politiske ledelsen. Til tross for dette vel-

ger SVs parlamentariske leder, som deltar i viktige regjeringskonferanser, nå å be om at norske styrker skal ut av Afghanistan. Så mitt spørsmål er: Burde ikke tiden for voksenopplæring av SV i sikkerhets- og utenrikspolitikken nå være over?

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:24:27]: Voksenopplæring er en nyttig øvelse, og den tror jeg vi alle er i når vi driver regjeringsarbeid. Det skal man gjøre med åpent og positivt blikk.

Når det gjelder Afghanistan, mener jeg at det bildet representanten tegner, er feil. Det bildet som avtegner seg utad om norsk Afghanistan-politikk, er at vi er blant de troppebidragsytende land som har bredest avklart politisk enighet om det nærværet. Debatten i Stortinget for en tid tilbake avklarte bred enighet om hovedlinjene i den politikken. Jeg var i Afghanistan like etter og kunne også ved selvsyn se – i diskusjon med andre NATO-partnere, i møte med afghanske myndigheter – at Norge i den sammenheng egentlig skiller seg ut ved en veldig, veldig bred enighet. Vi kan her vise til Nederland som nå skal ha valg på grunn av at en samlingsregjering har falt sammen på grunn av Afghanistan-politikken. Da mener jeg også at vi i et så vanskelig og krevende spørsmål skal leve med at det kommer stemmer som stiller spørsmål ved strategi og retning. Det det ikke kan være noen tvil om, er Regjeringens posisjon. Den er forankret i et bredt flertall i Stortinget. Det vet afghanere, og det vet også de allierte.

Presidenten: Dagfinn Høybråten – til oppfølgings-spørsmål.

Dagfinn Høybråten (KrF) [10:25:35]: Jeg skal tilbake til oppfølging av hovedspørsmålet, og det gjelder Norges påvirkning i Brussel.

Det er uenighet om mye i denne sal, men det er bred enighet, ja det er enstemmighet, om at Stortinget ønsker en representasjon i Brussel for i likhet med en rekke andre lands parlamenter å påvirke EU-parlamentet i de saker hvor Norge har klare og entydige interesser. Med bakgrunn i denne enstemmigheten i Stortinget er jeg noe forundret over at det ifølge VG den 6. mars har funnet sted en møte her i huset hvor utenriksministeren – og han er referert i VG, så jeg siterer – gjør et grunnleggende poeng av at «utformingen av norsk utenrikspolitikk er regjeringens ansvar.»

Jeg tror ingen i denne sal er i tvil om hva Grunnloven sier om Regjeringens ansvar for utenrikspolitikken. Men det at dette blir et tema fra utenriksministerens side, gjør at jeg må spørre ham fra denne talerstol: Er utenriksministeren urolig for at Stortinget driver utenrikspolitikk på egne vegne, nærmest i en form for privatpraksis?

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:26:50]: Nå skal Kristelig Folkepartis leder ikke få svar på VGs første-side når det gjelder viktig politikk. Jeg skal ta det her, direkte: Nei, utenriksministeren er ikke urolig for det. Men utenriksministeren takket presidenten for invitasjonen, og man skulle diskutere rammer og premisser for et slikt nær-

vær i Brussel. Det var en positiv invitasjon, fordi stortingspresidenten, slik jeg oppfattet det, så, sammen med Presidentskapet, at dette måtte gjøres på riktig måte for ikke å reise spørsmål om et grunnleggende forhold i vår statsrett, at Regjeringen har et prerogativ i utenrikspolitikken som selvfølgelig må være forankret i Stortinget.

Det var et godt møte. Det var et avklarende møte. Jeg ønsker den representanten fra Stortingets sekretariat som skal representere og legge til rette, lykke til med oppholdet i Brussel. Jeg mener det var en veldig nyttig øvelse med Presidentskapet at vi gikk igjennom de spørsmålene, de grenseoppgangene, og alle som deltok på det møtet, mener jeg også så det på det viset.

Det vil selvfølgelig være veldig fjernt for meg å ha noe som helst syn på hvordan Stortinget organiserer sitt arbeid. Men jeg synes presidenten tok et godt initiativ, hvor vi avklarte en del av disse spørsmålene, og hvor jeg svarte på de spørsmålene som jeg fikk i det møtet, direkte.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål, som også kommer fra Dagfinn Høybråten.

Dagfinn Høybråten (KrF) [10:28:07]: Jeg var allereide i gang. Men nå kommer jeg da til hovedspørsmålet. Det går også til utenriksministeren, så han kan bli stående.

Det var ikke alle deler av Soria Moria-erklæringen som Kristelig Folkeparti var like begeistret for da den kom. Men ett av punktene var vi veldig begeistret for, og det var det punktet som sier at Regjeringen vil satse sterkere på bidrag til fredsbevarende operasjoner i FN-regi, og hvor Afrika spesielt var nevnt. Det ble arbeidet lenge for å få til en FN-styrke i Sudan. Det gikk dessverre ikke. Derimot ble det mulig å få realisert en styrke i Tsjad også med fokus på Darfur-konflikten. Norge har bidradd med et feltsykehus og et brønnboringslag i ett år. Nå er den perioden i ferd med å gå ut, og i utgangspunktet mener Kristelig Folkeparti det er greit at man da holder seg til den opprinnelige forutsetningen om å trekke seg ut når perioden er over.

Men det har oppstått en ny situasjon. Det har kommet en innstendig oppfordring fra FNs generalsekretær til den norske regjering om å forlenge oppdraget, og det er kommet fram opplysninger om at det er fare for at hele operasjonen rakner dersom dette viktige feltsykehus – som for øvrig har vært, etter det jeg kan skjønne, en vellykket operasjon fra norsk side – blir trukket ut. Mitt spørsmål er hva som er begrunnelsen for dette, fordi det i presen er kommet fram ulike begrunnelser, dels økonomiske, dels at det ikke har vært praktisk mulig å rekruttere styrker. Men så har det kommet fram motstridende opplysninger til det igjen, om at det har man faktisk ikke spurt om. Sterke reaksjoner har kommet fra utenriksministerens eget lokalparti og flere andre fylkeslag i Det norske Arbeiderparti, fra Jan Egeland i Dagsavisen i dag og fra SVs parlamentariske leder.

Vil utenriksministeren og Regjeringen i lys av den kritikken som er kommet fram, og de nye opplysningene som er kommet, revurdere spørsmålet om Norges deltakelse i den styrken?

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:30:17]: Først vil jeg si at jeg er glad for at Kristelig Folkeparti støtter at denne regjeringen har ført en aktiv politikk for å komme inn i FN, i motsetning til den dalende trenden som var tidligere. Vi har siden 2006 vært til stede med MTB-er i Libanon. Vi planla den store operasjonen i Sudan, brukte mye penger og trente folk, men som ikke gikk på grunn av diktatoren der. Vi deltar med et femtitalls stabsoffiserer rundt forbi, og vi har hatt militærpsykehuset stående.

Det er et komplekst spørsmål fordi situasjonen i Tsjad er kompleks. Akkurat nå pågår det forhandlinger om mandatet i det hele tatt skal forlenges i mai. Dette er noe som FN jobber med i disse dager.

Men kortversjonen er dette: I høst var de første sonderingene om spørsmålet om forlengelse. Da lå det i kortene at Russland skulle overta ansvaret for et feltsykehus. Etter en vurdering fra norsk side kom vi til at det var en logisk sekvens. Norge meldte seg på med et feltsykehus for ett år og vannboring. Dette er folk vi har rekruttert fra norsk helsevesen, trent og sendt dit etter planen.

Når det gjelder rekrutteringen, er det Forsvarsdepartementets ansvarsområde. Men slik jeg får dette fremstilt, har henvendelsen fra FNs generalsekretær på statsministerens instruks avstedkommet en grundig vurdering om det er mulig å følge det opp. Forsvarssjefen har som etatsjef vært veldig tydelig tilbake på at han fraråder det på dette tidspunkt, og at vi er kommet så langt i forhold til mai at det stilles spørsmål ved muligheten til å få rekruttert nok folk kvalifisert og trente til dette.

De som trekker paralleller til Afghanistan, tar feil på ett punkt. For det vi snakker om her, rekruttering, er altså folk i det sivile helsevesen på kontrakter, og som blir trent. Det har vært forsvarsministerens vurdering, som jeg har støttet, at vi med de klare anbefalingene fra forsvarssjefen, som jeg har all grunn til å tro har studert dette med et inngående ønske om å se om det er mulig å få gjort noe, har kommet til at vi står ved den opprinnelige planen for når vi avslutter oppdraget. Det er også viktig med tanke på kommende regntid, og med tanke på det utstyret som vi har stående i Tsjad.

Dagfinn Høybråten (KrF) [10:32:20]: La meg først si at jeg setter pris på at utenriksminister Gahr Støre videreførte det gode arbeidet som utenriksminister Petersen og Bondevik II-regjeringen hadde igangsatt når det gjaldt en FN-styrke til Afrika.

For det andre må jeg si at jeg er svært lite tilfreds med utenriksministerens svar her i dag. Det deler jeg nok med store deler av hans eget parti og andre regjeringspartier. Grunnen til det er at det er tvil om hvorvidt det hadde stått i Norges makt å gjøre noe med den situasjonen. Det er skapt tvil om hvorvidt Norge har vært aktiv i forhold til andre land, f.eks. når det gjelder det å tenke seg ulike former for overlapping og samarbeid om en videre drift av dette feltsykehuset. Med det svaret som nå er gitt, sier Regjeringen nokså kontant at man ikke akter å prøve å få til en videreføring av dette. Da må Regjeringen også ta en stor del av ansvaret hvis denne FN-operasjonen rakner. Det synes jeg ikke kler ver-

ken utenriksminister Gahr Støre eller Regjeringen i særlig grad.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:33:28]: Jeg kan ikke på stående fot her gå god for den påstanden som kom fra representanten Høybråten, at hele operasjonen står i fare på grunn av dette sykehuset. Det må han eventuelt dokumentere grundigere før jeg kan forholde meg til det.

Vi skal gjøre alt vi kan for å bistå FN. Statssekretær Barth Eide har vært i Tsjad og kommer hjem nå. Han har vurdert situasjonen som er der. Det vi kan gjøre for å lette overganger, tilpasninger, vet FN at vi alltid vil gjøre. Men det blir skapt et feil inntrykk av at Norge på noen måter ikke følger opp FN her. Vi har stilt opp med et veldig krevende engasjement i Tsjad, basert på rekruttert personell, trent personell, og vi har strukket ressursene så langt det er forsvarlig. Og når etatssjefen, forsvarssjefen, kommer med en så klar tilråding, har jeg forståelse for at forsvarsministeren har sluttet seg til den.

Vi har et vedvarende engasjement for FN. Vi kommer til å ha det også i tilknytning til Tsjad, hvor som sagt hele operasjonens fremtid er til diskusjon. Når Tsjad-operasjonen er over, handler det om å planlegge for den neste operasjonen for FN, som kommer til å trenge støtte i Afrika også i mange andre områder enn i Tsjad.

Presidenten: Det blir gitt anledning til tre oppfølgings-spørsmål – først Kjell Ingolf Ropstad.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [10:34:45]: Eg takkar utanriksministeren for svaret. Men eg vil gå litt vidare.

I utgangspunktet er det greitt at me har sagt at me skal vere i Tsjad i eitt år, og at me då tenkjer å trekkje oss ut. Men dei signala som har kome, og som er gitt, er ganske dramatiske. For som representanten Høybråten var inne på, er det fleire andre land som har varsla at dersom feltsjukehuset ikkje er der, vil dei vurdere å trekkje sine styrkar ut. Det betyr at konsekvensane av at feltsjukehuset ikkje blir ståande, kan bli at heile operasjonen står i fare.

Då Noreg blei spurt igjen av FN, og ein blei bedt om å bli lenger, var den første beskjeden at ein ikkje hadde økonomi til det. Når ein då ikkje lykkast med andre land og kom tilbake til Noreg, blei det gitt beskjed om at ein ikkje hadde styrkar og ikkje tid til å rekruttere. Men dei styrkane som er i Tsjad, er ikkje ein gong blitt spurde – ein kunne iallfall ha vurdert dei. Så det verkar på meg som om Regjeringa har konkludert på førehand, og så finn ein andre typar argument å skjule seg bak for å unngå å innrømme at ein sviktar Afrika, at ein sviktar Tsjad, og at ein bryt Soria Moria-erklæringa.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:35:51]: Tror representanten Ropstad at Regjeringen ønsker å svikte FN, svikte Tsjad og svikte Afrika? Det er grove påstander.

Jeg vil si, som representanten Høybråten sa, at vi har underrettet Stortinget tidligere om at denne operasjonen etter planen går mot en avslutning. Det har Stortinget nikked til. Diskusjonene i høst om mulig forlengelse var ett

kapittel. Vi har nikked til det. FN har arbeidet videre med andre alternativer for sykehuset.

Den vurderingen som Forsvarets sanitet og forsvarssjefen har gjort på spørsmålet om det var mulig å tilråde en forlengelse, har konkludert fra disse etatsledernes side med at de ikke tilrår det. Da har jeg, som sagt, forståelse for at forsvarsministeren har trukket den konklusjonen at hun følger det rådet.

Jeg vil meget sterkt avvise den underliggende påstanden her om at det fra Regjeringens side nærmest er trukket en konklusjon om at man svikter Afrika, svikter Tsjad og svikter FN. Tvert imot har denne regjeringen vist evne og vilje til å gjøre det motsatte, og det kommer vi til å fortsette med.

Presidenten: Jan Arild Ellingsen – til oppfølgings-spørsmål.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [10:36:58]: Dette er en interessant debatt. Det er vel hevet over enhver tvil at Regjeringen holder FN-flagget veldig høyt. Det skal man selvfølgelig ha honnør for der det er formålstjenlig og fornuftig. Det som likevel er trist, er at man er i ferd med å trekke seg ut av et prosjekt som har vært veldig vellykket, etter de tilbakemeldingene som har kommet.

Det som forundrer meg litt, er at man er så absolutt på tilbaketrekningen. Utfordringen til utenriksministeren er om man kunne ha funnet en samarbeidsmodell her, hvor Norge f.eks. tok ledelsen på styringen, men at man inngikk et samarbeid med andre nasjoner for å fylle de andre funksjonene samlet sett, slik at man kunne ivareta og drifte sykehuset videre. Det ville på en måte ha vist at Norge var opptatt av å finne en løsning, det ville ha tatt vare på omdømmebyggingen vår som en FN-støtte, og ikke minst ville det ha tatt vare på fokuseringen på å fortsette det som har vært en suksess i Tsjad så langt.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:37:51]: Først: Jeg er glad for at Fremskrittspartiet nå uttrykker seg positivt om FN i Afrika. Jeg husker ikke hvor eksplisitt støtten til sykehuset i Tsjad i sin tid var, men det er veldig positivt at det nå gjøres klart.

Det er sider ved det spørsmålet som jeg nesten må overlate til forsvarsministeren og forsvarssjefen å svare på. Det er slik at regntiden står for døren. Det legger ganske tunge føringer for hvordan man ivaretar utstyr, hvordan man ivaretar planlegging med hensyn til folk. Men som sagt har forsvarssjefens tilbakemelding til oss vært at når det gjelder det å forlenge oppdraget med dette sykehuset, ha det oppe på det nivået det må være for å ivareta sin rolle – FN har brent seg på det i kritiske tilfeller tidligere, hvor man har vært underbemannet i forhold til det som er et oppdrag – og ha stilt krav til hva som skal til for å drive sykehuset etter norsk standard, har han kommet til at han veldig klart har frarådet å gjøre det. Da legger jeg til grunn at han også har vurdert mellomalternativer osv. Vi kommer til å ta dialogen videre med FN. Som sagt har statssekretæren nå vært i Tsjad for å skaffe seg et inntrykk, og vi vil gjøre det vi kan for å bistå innenfor de muligheter vi har.

Presidenten: Ine M. Eriksen Søreide – til oppfølgings-spørsmål.

Ine M. Eriksen Søreide (H) [10:39:08]: Fra Høyres side registrerer vi at bidraget i Tsjad avsluttes i mai i henhold til det som har vært forutsetningen og planen hele tida. Men utenriksministeren sier sjøl i sitt svar at noe av det som nå kan skje, er en planlegging for ytterligere FN-operasjoner. Vi har jo diskutert dette før; senest diskuterte utenriksministeren og jeg det på Politisk kvarter i går morges. Spørsmålet er i hva slags konkrete operasjoner det nå er aktuelt å delta med norske bidrag.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [10:39:38]: Jeg kan ikke gå i detalj på det. Det er ingen umiddelbare planer. Nå må vi jo ta tilbake og få rehabilitert det prosjektet vi har vært i.

Det som det er grunn til uro for, er at FNs operasjoner i Afrika er utsatt – ikke på grunn av manglende mannskaper, men på grunn av den politiske situasjonen i landene der de er. Det er ikke ukjent at presidenten i Tsjad vil ha FN-styrkene ut. Det er uro for FN-styrkenes status i Sudan, det har vi erfart direkte da vi forsøkte å bidra. Det er også kommet illevarslende signaler om at president Kabila i Kongo ønsker FN ut.

Dette er ting vi kommer til å engasjere oss i politisk i New York. Vi kommer til å engasjere oss i trening av FN-soldater, få dem oppgradert, slik at vi kan ha god rekruttering, men også et faglig nivå for å kunne delta i operasjoner. Jeg tror at det nå står en stor, politisk utfordring foran oss for å sikre FNs legitimitet og nærvær, fra sikkerhetsrådsresolusjoner og til oppfølging i felten i Afrika. Så får vi vurdere hvilke operasjoner det er passende for Norge å gå inn i.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Bente Thorsen (FrP) [10:41:00]: Jeg ønsker å stille et spørsmål til statsråd Aasrud.

Det har i den senere tid stormet som verst tenkelig rundt den fysiske plasseringen av den nye presesstillingen i Kirken. Politiske partier, enkeltpersoner fra ulike partier og aviser har presentert sine meninger på løpende bånd. Debatten har til tider vært så hard at enkelte rett og slett har meldt seg ut av debatten og vil ikke lenger delta i den.

Kirkens egne organer har med stort flertall vedtatt at stillingen skal legges til Oslo. Samtidig pågår det en prosess som har til hensikt å skille stat og kirke, det såkalte kirkeforliket. Dette forliket bygger på forutsetninger om at demokratiske prosesser skal igangsettes. Kirken har ved å avholde kirkevalg samtidig som politiske valg blir gjennomført, og ved å gjennomføre direkte valg av kandidater til soknerådene innfridd sin del av demokratiprosessen. Statsråden har også varslet at hun vil komme med en egen sak om styrking av kirkedemokratiet.

Spørsmålet til statsråden blir om hun mener at den debatten som nå pågår, er egnet til å styrke kirkedemokratiet.

Statsråd Rigmor Aasrud [10:42:21]: Jeg registrerer også en stor interesse for opprettelsen av en tolvte biskop, en preses, i media, og det er riktig som representanten sier, at det er mange henvendelser til departementet, og det er en aktiv debatt. Jeg velger å se på det som en styrke for folkekirken. Det viser at folk er opptatt av kirkelige spørsmål, og har meninger om det som er kirkelige spørsmål. Det synes jeg vi skal se positivt på.

Det er riktig, som representanten også sier, at vi skal inn i et arbeid med å skille stat og kirke i større grad enn det som har vært tilfellet, og at vi derigjennom utvikler demokratiske organer i Kirken. I denne perioden er det tillagt denne sal og denne regjering å gjøre de vedtakene som er nødvendige knyttet til Kirkens liv. Jeg skal legge fram en stortingsmelding som omhandler opprettelsen av en tolvte biskop. Jeg synes det er viktig at vi der fokuserer på hvilke arbeidsoppgaver som skal løses av den tolvte biskopen, og hvilke saker som den tolvte biskopen skal engasjere seg i.

Så er det riktig at det er et stort engasjement knyttet til lokaliseringen. Jeg har også registrert at det er et flertall i Kirkemøtet for å lokalisere en ny stilling til Oslo. Men så har jeg også registrert at det er et betydelig mindretall som ønsker å legge stillingen til Trondheim, og gjennom de henvendelsene jeg får til mitt kontor, er det nok slik at de aller, aller fleste har sympati med det som er mindretallsvedtaket i Kirkemøtet.

Regjeringen skal drøfte saken, og vi skal legge fram en stortingsmelding om kort tid. Da vil jeg komme tilbake til hvilke anbefalinger vi gjør i saken, og da skal selvsagt Stortinget få anledning til å diskutere det.

Bente Thorsen (FrP) [10:44:13]: Jeg registrerer hva ministeren sier, og da vil jeg legge til at ofte er det slik at de som har gått på et nederlag, er de som protesterer mest i ettertid. Men demokratiprosessen er allerede begynt, og demokratiske prosesser innebærer altså at de involverte på begge sider må gi og ta.

Kirken har innfridd med hensyn til forliket og demokratiske valg. De tre øverste kirkelige organer har gått inn for å plassere preses i Oslo, og styrkingen av kirkedemokratiet var og er en viktig premiss i kirkeforliket. Da forundrer det meg litt at det blir lagt så stor vekt på det som kommer i ettertid, for dette har vært en kontinuerlig og grundig prosess. Det er ikke noe klart mindretall som har gått inn for å legge presesstillingen til Trondheim. Da blir mitt spørsmål: Har statsråden vurdert om en eventuell overkjøring av Kirkens egen avgjørelse om plassering av preses er et brudd på kirkeforliket?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:45:22]: Kirkeforliket omhandler ikke opprettelsen av det tolvte biskopembetet; det er ikke en del av kirkeforliket. Derfor mener jeg prinsipielt at vi, regjering og storting, har full avgjørelsesmyndighet i denne salen. Hvis ikke var det jo ikke noen hensikt at denne salen skulle få en melding for å diskutere det, da hadde det jo allerede vært klargjort at saken skulle legges over til kirkelige organer.

Så mener jeg det er viktig å lytte til Kirkens organer.

Men det var altså et betydelig mindretall da saken ble behandlet i Kirkemøtet, og jeg mener også det er helt legitimt å kunne høre på hva mindretallet mener i saken. Jeg har ikke konkludert i saken, og jeg er i en situasjon der jeg hører på mange. Jeg hadde møte med Bispemøtet i går og synes jeg fikk nyttige innspill der som jeg tar med meg i mitt videre arbeid når jeg skal ta en beslutning i saken.

Presidenten: Det vil bli gitt anledning til to oppfølgingsspørsmål – først representanten Torkil Åmland.

Torkil Åmland (FrP) [10:46:29]: Jeg synes vel kanskje det er en litt spesiell oppfatning man har på et kirkelig demokrati når det er mindretallet som skal styre og ikke flertallet, slik som det vanligvis er i demokratier.

Men nå har jo Kirken vært veldig tydelig i denne saken og føler seg også overkjørt. I den diskusjonen som i hvert fall har vært i media, sier preses i Bispemøtet, Olav Skjevesland, bl.a. at «politikere egenrådig legger føringer for hvordan kirken skal ledes og organiseres», mens Kirkerådets leder sier at dette er en «maktdemonstrasjon», «umåtelig uklokt, ja hårreisende». Dette er jo sterke ord når det kommer fra Kirken.

Mitt spørsmål til statsråden er: Er statsråden enig i at Kirken selv bør være kompetent til å løse denne type spørsmål på en god og samlende måte etter en grundig prosess, eller synes statsråden at dette løses bedre ved en politisk hestehandel i Regjeringen?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:47:22]: Det overrasker meg litt at folk er bekymret for at det er interesse for kirkelige spørsmål. Det at det er en debatt omkring kirkelige spørsmål, synes jeg faktisk er bra. Det synes jeg viser at folk er opptatt av Kirken og av kirkelige spørsmål. Det synes jeg faktisk er en debatt vi skal hilse velkommen og ikke være bekymret over.

Så mener jeg, som jeg sa i mitt forrige svar, at det er regjering og storting som har myndighet til å kunne ta en avgjørelse i denne saken. Jeg synes det er legitimt at folk får lov til å presentere sine standpunkter og synspunkter i denne saken. Det tar jeg med meg, det er jeg sikker på at de andre regjeringsmedlemmene tar med seg, og det er jeg også sikker på at Stortinget kommer til å ta med seg når de skal behandle stortingsmeldingen. Jeg mener at det er riktig at det er regjering og storting som avgjør den saken, men selvsagt skal man høre på hva Kirkens organer har å si om saken.

Så ønsker jeg også at vi skal ha oppmerksomhet på innholdet i saken. Det tror jeg er like viktig som den geografiske plasseringen.

Presidenten: Dagrun Eriksen – til oppfølgingsspørsmål.

Dagrun Eriksen (KrF) [10:48:32]: Da statsråden møtte Kirkemøtet da hun ble utnevnt som ny kirkeminister, fikk hun direkte spørsmål om hva hun tenkte, og om hun ville følge opp litt av det som vi hadde sett av antydninger fra den forrige ministeren, nemlig å overkjøre. Da hadde

hun et veldig fint svar, og sa at hun ville lytte til Kirken og hva Kirken selv hadde behov for, og hvordan Kirken selv ønsket å gjøre dette. Det håper jeg fortsatt står, og jeg har ikke tenkt å tro at statsråden har forhåndskonkludert i denne saken.

Men jeg har også lyst til å spørre – og det er noen av de vurderingene som nå ligger til grunn for om Regjeringen skal gå inn: Er det klokt i den første saken vi skal behandle etter kirkeforliket og har fått en tverrpolitisk enighet om økt demokrati og økt selvstyre, å overkjøre Kirken? Det er også sånn at selv om myndigheten ligger her, har preses vært valgt av og blant biskopene. Så det vil være å gå lenger enn det regjering og storting har gjort før, hvis man pålegger Kirken en preses et sted den selv ikke ønsker.

Statsråd Rigmor Aasrud [10:49:44]: Som jeg har sagt, er jeg opptatt av å lytte og høre, og derfor har jeg hatt møte med Kirkemøtet, som representanten Eriksen sier, jeg har hatt møte med Kirkerådets representanter og jeg har hatt – senest i går – møte med bispekollegiet. Jeg tror det er nyttig for å danne seg et bilde av hva som er situasjonen, og få gode innspill.

Så mener jeg, som jeg har sagt, at det er fullt legitimt for Regjeringen å gjøre de valgene vi ønsker å gjøre i denne saken, og om det er klokt eller ikke, det vil tiden vise. Jeg synes det som er viktig i denne saken, er å diskutere innholdet, hva preses skal ha av arbeidsoppgaver, og at vi møter biskopene på det at man trenger avlastning i rollen som preses. Jeg synes kanskje at den geografiske debatten har fått noe stor oppmerksomhet i media. Men det er, som jeg sier, et resultat av at folk er opptatt av Kirken, og det synes jeg vi skal være glad for.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Michael Tetzschner (H) [10:50:51]: Aftenposten meldte i går at Stortingets vedtak om at ni sentrale helseregistre skulle gjøres utilgjengelige for uvedkommende gjennom koding, også kalt kryptering, ikke er fulgt opp, bortsett fra i et par tilfeller – altså for det meste ignorert av Helse- og omsorgsdepartementet. Statsråd Strøm-Erichsen ble sitert på at dette med kryptering var noe som kom inn under Stortingets behandling av saken, underforstått at det var ikke så viktig å etterleve.

Nå har jo dette klare personvern hensyn, som vi har fagstatsråden for her i salen i dag, nemlig Rigmor Aasrud, og da kan man jo på Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementets hjemmeside se at de presenterer seg selv som ansvarlige for personvern. Blant annet kan jeg sitere fra hva de skriver:

«Personvern handler om retten til å få ha ditt privatliv i fred (...). Idealet er at den enkelte skal ha råderett over sine egne personopplysninger. Samfunnsutviklingen går mot en mer omfattende registrering av slike data. (...) Satsingen på IT gjør det (...) viktigere å ivareta personvern hensyn. Regjeringen legger stor vekt på å finne fram til rutiner og praktiske løsninger som både tar hensyn til personvernet (...).»

Dette er jo utmerkete formuleringer, men mitt spørs-

mål til statsråden er: Hva har statsråden, som er ansvarlig for oppfølgingen av Regjeringens og Stortingets personvernpolitikk, konkret foretatt seg overfor Helse- og omsorgsdepartementet for å sikre en forsvarlig behandling av pasientopplysninger i vårt helsevesen?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:52:28]: Når det gjelder helseregistrene, er jo det et spørsmål som helseminister Strøm-Erichsen har det konstitusjonelle ansvaret for. Mitt departement har ansvar for Datatilsynet, som er en aktiv samspillpartner med de forskjellige departementene når det utarbeides nye registre. Jeg er trygg på at det har vært kontakt mellom Datatilsynet og Helsedepartementet og de underliggende organene når man har utviklet de helseregistrene som her omtales. Datatilsynet har også en plikt til å føre tilsyn med hvordan underliggende etater i de forskjellige andre departementer følger opp de enkelte elementene som det er vedtak på.

Utover det er det en helt normal prosedyre fra mitt departement når det gjelder de registrene som blir opprettet.

Michael Tetzschner (H) [10:53:25]: Jeg tillater meg å tolke svaret dit hen at statsråden *ikke* selv har følt noe behov for å følge opp en konkret manglende etterlevelse av et stortingsvedtak – et stortingsvedtak som nettopp går ut på bedre beskyttelse av pasientopplysninger, selv om det kan sies å ligge innenfor et annet departement. Erfaringene er jo at fagdepartementene og sektorinteressene ikke er de fremste forkjempere for personvernensyn, som ofte for dem er plunder og heft. Det er derfor det er så viktig at Regjeringen har utstyrt seg med en statsråd som har personlig og konstitusjonelt ansvar for personvern.

Jeg er litt uroet over henvisningen til Datatilsynet, fordi de driver stikkprøvekontroll – fra 50 til 100 i året – og er slett ikke innrettet mot en gjennomgripende policyoppfølging f.eks. i staten. Det blir nesten som å sammenligne med og henviser til flysikkerheten i samfunnet som nesten bare Havarikommisjonens ansvar. Flysikkerhet må ivaretas på langt mer forebyggende vis enn det.

Mitt spørsmål blir nå: Ser ikke statsråden at det er behov for at hun tar en gjennomgang av departementenes etterlevelse av gode formuleringer?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:54:41]: Jeg er enig i at det er viktig at vi har etterlevelse av personvernet i de forskjellige delene av statsforvaltningen. Jeg tror vi i mange sammenhenger nå står overfor en situasjon der personvernet utfordres, fordi det er veldig mange samfunnshensyn som tilsier at vi får flere typer registre. Derfor er det viktig at vi er tidlig inne gjennom mitt departement når lover utformes, og får gode rutiner for hvordan vi skal følge opp personvernet.

Det er altså den enkelte statsråds ansvar å sørge for at egen virksomhet er i samsvar med Stortingets vedtak, og følge opp det. Så har vi Datatilsynet, som gjør nødvendige stikkprøver, og følger opp på en måte som gjør at vi har et kontrollorgan som kan etterse at ting følges opp, innenfor de rammene som Datatilsynet har til disposisjon. Jeg

mener at det er den konstitusjonelt riktige måten å følge opp den saken på.

Presidenten: Det blir gitt anledning til tre oppfølgings-spørsmål – først Bent Høie.

Bent Høie (H) [10:55:52]: Statsråden har ingen grunn til å føle seg trygg på at det har vært kontakt mellom Helsedepartementet og Datatilsynet. Loven om intern kryptering trådte i kraft i mai 2007. Helsedepartementet tok først kontakt med Datatilsynet i 2008 – uformelt.

Statsråd Anne-Grete Strøm-Erichsen uttalte 27. januar i år til «Helse i utvikling»:

«Skal vi nå frem med kvalitetsforbedring, så må vi ha registre som gjør at vi kan koble informasjon og forske fram kunnskap som kan bringe helsetjenesten framover.»

Og:

«Jeg ville aldri tilgi noen dersom personvernet skulle være til hinder for muligheten til å få riktig behandling av beste kvalitet.»

Mitt spørsmål til statsråden er: Deler statsråden helseministerens ideologiske tilnærming til personvern, nemlig at det finnes ikke en absolutt grense for personvernet så lenge svekkelse av personvernet kan føre til bedre helseforskning?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:56:46]: Jeg er enig i at det er krevende avveininger som må gjøres mellom personvernet og f.eks. opprettelsen av helseregistre. Samfunnsutviklingen går heldigvis i retning av at vi har god nytte av å ha mange registre knyttet til f.eks. helse, for at vi skal kunne gi bedre behandling til pasienter, for at vi skal kunne kontrollere at de behandlingene vi gir, virker, og for at vi eventuelt i ettertid kan se og lære av alt det vi ikke har fått til å fungere.

Jeg mener at det er viktig at vi har gode helseregistre, men selvsagt må personvernet være førende. Vi er nødt til å ta tunge personvernensyn i opprettelsen av og utøvelsen av de helseregistrene vi har, slik at vi sikrer at opplysninger ikke kommer på avveie. Men samtidig må vi også kunne bruke opplysninger slik at vi sikrer at pasienter får riktig behandling. Det er en avveining som hele tiden må gjøres i slike saker.

Presidenten: Jon Jæger Gåsvatn – til oppfølgings-spørsmål.

Jon Jæger Gåsvatn (FrP) [10:57:59]: Som det ble sagt her, behandlet vi for to dager siden en sak om nytt hjerte- og karregister, og saken om EUs datalagringsdirektiv er på trappene. Vi har alle sammen forståelse for at en del fagstatsråder ønsker seg gode elektroniske fagsystemer for bedre behandling, forskning osv. Men det er én statsråd som faktisk har ansvaret for enkeltmenneskets rettigheter og integritet, og det er statsråd Aasrud, i og med at hun har ansvaret for personvernet. Jeg kan ikke se at statsråden har løftet en eneste finger eller sagt et eneste ord om personvern siden hun fikk det ansvaret. Spør-

målet er jo da om statsråden bryr seg om personvernet, eller om hun kan fortelle oss hva hun akter å gjøre. Nå hører vi at hun peker på Datatilsynet. Men da vi behandlet saken om hjerte- og karregisteret, la hennes egne partifeller vekt på kjøttvekten av høringsinstansene. At Datatilsynet hadde vært skeptisk, ble nedtonet til fordel for dem som hadde uttalt seg positivt om registeret. Når skal statsråden stå opp for personvernet og for enkeltmenneskets rettigheter?

Statsråd Rigmor Aasrud [10:58:57]: Datatilsynet og personvernet er en viktig arbeidsoppgave for mitt departement. Jeg har hatt fokus på personvernsspørsmål, og jeg har jobbet mye med Datatilsynet for å bidra til at f.eks. enkeltmennesker som opplever krenkende opplysninger på nettet, kan finne gode løsninger. I departementets arbeid med høringer og i Regjeringens arbeid innenfor dette området sørger vi for at personvern hensyn blir ivaretatt. Vi har innspill på det gjennom løpende arbeid. Det er, som jeg sier, veldig vanskelig og krevende avveininger som gjøres, og de avveiningene gjør vi daglig. Vi har en aktiv rolle overfor de andre departementene, som i hovedsak utformer lover som påvirker personvernet.

Jeg vil også si at én av grunnene til at vi nå er forsinket med en ny offentlig postjournal, nettopp er hensynet til personvernet. Jeg vil være sikker på at vi har gode rutiner før vi lanserer den.

Presidenten: Laila Dævøy – til oppfølgingsspørsmål.

Laila Dævøy (KrF) [11:00:05]: Jeg tror jeg må være enda klarere. I debatten om helseregister på mandag ble det fra helseministeren og regjeringspartiene fremhevet at det systemet de nå legger opp til for å ivareta personvernet, en såkalt kryptering, er sikkert og godt nok. De mente at samtykke fra den registrerte derfor ikke var nødvendig.

Ifølge et svarbrev fra Helsedepartementet, som faktisk kom til Stortinget i går etter at debatten var ferdig, sier helseministeren at dette gode systemet ikke er på plass. Datatilsynet har også sagt at valg av modell for helseregisteret ikke ivaretar personvernet godt nok.

Vil statsråden med ansvar for personvernet akseptere at det nye helseregisteret igangsettes før en sikker løsning på personvernet er på plass, og vil hun akseptere at de rullerende registrene vi har – de som allerede går nå uten sikkerhet – får fortsette, til og med uten samtykke?

Statsråd Rigmor Aasrud [11:01:10]: Jeg er ikke kjent med hvilket brev som har kommet til Stortinget fra helseministeren i går, så det kan jeg ikke kommentere i detalj. Det ber jeg om forståelse for. Jeg må heller få lov til å komme tilbake til det.

Jeg er enig i at det er viktig at man har gode sikkerhetsrutiner. Jeg har oppfattet at helseministeren har vært opptatt av å ha gode sikkerhetsrutiner for de helseregistrene som opprettes, og at det legges inn sterke føringer for hvordan man skal oppnå den sikkerheten. Men det konkrete brevet og den konkrete henvendelsen som har kommet til Stortinget etter at saken ble debattert i denne salen, har

jeg ikke oversikt over, og det må jeg få lov til å komme tilbake til Dævøy med i ettertid.

Presidenten: Vi går til neste hovedspørsmål.

Trine Skei Grande (V) [11:01:54]: Statsråden kunne egentlig ha blitt stående.

Vi har nå hatt en regjering som i fem år har hatt en fornyingsminister. Jeg er helt enig i at offentlig sektor trenger fornying. Skal vi beholde velferdsstaten vår, må den utvikles og endres. Det er store kompetansekrav til fagområder som skal styrkes, og krav til kvalitet i offentlig sektor. Samtidig ser vi at 200 kommuner i Norge er mindre enn det største borettslaget vårt. Senterpartiet sier til dette at de mener at kommunereformen vil føre til «en enorm sentralisering» og et dårligere tilbud til brukerne. Magnhild Meltveit Kleppa sier: «Men vi vet at det blir dyrere, vil gi dårligere tjenester og lengre avstand med kommunesammenslåing.» Og Navarsete sier: «Kommunesammenslåing hausses opp som en løsning på alt.» Det gjør det ikke for Venstre, men det er en viktig løsning for å få til mer kvalitet i offentlig sektor.

Samtidig ser vi at det er en ideologisk kamp mot private løsninger, både innenfor barnevern og rus. I dag ser vi at Lundteigen skal fornye ved å pøse på med oljepenger, mens SVs Lysbakken sier til Aftenposten på spørsmål om hva som skal til når det gjelder fornying av offentlig sektor:

«Økt innflytelse for de ansatte og økte offentlige budsjetter er de to viktigste grepene for å fornye offentlig sektor i neste periode for SV.»

Da er egentlig spørsmålet mitt til den som har ansvaret for denne fornyingen: Har det egentlig skjedd noe fornying fra denne regjering, etter initiativ fra denne regjering de siste fem årene – og er det i det hele tatt mulig å bli enige om noen store grep når det gjelder fornying, med den sammensetningen som denne regjeringa har?

Statsråd Rigmor Aasrud [11:03:50]: Det har skjedd mye fornying i offentlig sektor den siste tiden. 700 tiltak er rapportert i en fornyingsrapport som vi la fram i forrige stortingsperiode. Når vi spør ansatte i offentlig sektor, viser det seg at flere offentlig ansatte enn ansatte i privat sektor har vært utsatt for omstillinger og organisasjonsendringer. Så det skjer mye i offentlig sektor innenfor området fornying.

Så dreier fornying seg om langt mer enn bare strukturerendringer. Jeg er opptatt av – og har ansvaret for – IKT-politikken i Regjeringen. Jeg mener det skjer mye god fornying knyttet til å ta i bruk nye arbeidsmetoder og å bruke IKT mer aktivt i forvaltningen enn det vi har gjort. Vi kan dokumentere at det gir innsparinger, og det har bidratt til at vi får bedre tjenester for den enkelte innbygger.

Når det gjelder kommunesammenslåing, registrerer jeg at mange er opptatt av det og diskuterer det. Jeg har tro på at mange kommuner vil finne praktiske løsninger for et tettere samarbeid i tiden framover, men jeg er også veldig usikker på om det å bruke tvang, som andre ønsker, vil gi noen effekter. Jeg har tro på at det må komme nedenfra, at kommunene ser at man finner sammen i praktiske løsnin-

ger, og at det er den måten vi vil kunne få flere kommuner til å samarbeide på. Samhandlingsreformen, som helseministeren har lagt fram, og som det jobbes med i Stortinget nå, vil gjøre at kommunene i større grad kommer til å jobbe mer sammen. Justisministeren jobber nå med en stor politiresultatreform, som også vil bidra til at vi går igjennom og ser på om vi har organisert oss på en best mulig måte.

Trine Skei Grande (V) [11:05:38]: Jeg betviler egentlig ikke at mange offentlig ansatte har blitt omorganisert, men spørsmålet er om man har fått til bedre tjenester og den fornyelsen som man egentlig trenger i offentlig sektor.

Innenfor statsrådets ansvarsområde er det bl.a. laget et nytt direktorat for forvaltning og IKT. Vi i Venstre er litt undrende til hva resultatene egentlig vil bli av det. Tidligere statsråd Grande Røys la fram et mål om at 25 pst. av alle offentlige innkjøp skulle foregå elektronisk innen 2009. Nå, året etter, ser vi at bare 2 pst., ikke 25 pst., av alle offentlige innkjøp – det er 250 milliarder kr det er snakk om – skjer i samsvar med det Regjeringa hadde som mål, sjøl om man har brukt en masse energi på å lage en e-handelsplattform. Så er staten i det hele tatt i stand til å gjennomføre slike løft under denne regjeringa?

Statsråd Rigmor Aasrud [11:06:37]: Det er riktig at vi har store ambisjoner på vegne av offentlig sektor, og heldigvis er det slik at innbyggerne i Norge er veldig fornøyd med offentlig sektor. Det viser jo den store Innbyggerundersøkelsen som mitt departement fikk gjennomført for veldig kort tid siden. Overraskende må det være for noen at innbyggerne mener at offentlig sektor gir så gode resultater.

Så er det mange oppgaver vi jobber med fra statens side for å få til flere IKT-løsninger, bl.a. innenfor elektronisk handel og e-faktura. Fra 1. juli 2010* skal alle statlige virksomheter motta fakturaer elektronisk. Men det er altså en stor jobb, for vi er nødt til å ha IKT-systemer som spiller sammen. Derfor er vedtaket om å bruke åpne standarder i all offentlig virksomhet et svært viktig vedtak for at man skal kunne få IT-løsninger som fungerer sammen. Det er vi avhengige av for å kunne gå videre med å få enda flere offentlige tjenester til å fungere elektronisk. Det vil også bidra til at vi får enda flere offentlige innkjøp over på elektroniske plattformer.

Presidenten: Det blir gitt anledning til tre oppfølgings-spørsmål – først Siv Jensen.

Siv Jensen (FrP) [11:07:55]: Regjeringen har nettopp hatt budsjettkonferanse, og vi har sett gjennom utallige lekkasjer i mediene at alle de forslag til kutt som Regjeringen nå signaliserer, vil ramme den enkelte borger eller næringslivet.

Mitt spørsmål er om statsråd Aasrud har gitt råd til sine regjeringskollegaer om kanskje å begynne med seg selv – begynne med kutt i offentlig forvaltning og offentlig sektor, som over tid vil føre til bedre tjenester for innbygger-

ne, rimeligere tjenester for innbyggerne og mer effektive tjenester for innbyggerne. Det burde være et mål ikke å øke størrelsen på offentlig sektor, men å gjøre den bedre og mer effektiv. Så langt har det ikke vært mulig å få øye på et eneste forslag fra ulike statsråder som dreier seg om å feie for egen dør før man rammer vanlige borgere.

Statsråd Rigmor Aasrud [11:08:50]: Jeg registrerer at representanten Jensen sier at det ikke er et mål å få offentlige utgifter større. Det er jeg for så vidt enig i. Vi kommer til å ha behov for å la offentlig sektor vokse litt mindre i tiden framover. Derfor er det viktig at vi utnytter ressurser som det offentlige har, på en best mulig måte. Derfor har mitt departement satt i gang et arbeid med å kartlegge ressursbruken i offentlig virksomhet, der vi går gjennom og ser på hvordan vi nyttiggjør oss offentlige ressurser, gjennom et prosjekt som heter StatRes.

Jeg har stor tro på at det skal bidra til at vi klarer å se hvilke deler av offentlig forvaltning som har forbedringspotensial, og som gjør at vi kan få mer ut av de pengene vi setter inn i de forskjellige delene av offentlig sektor. Det vil være et stort arbeid, som vi kommer til å bruke mye tid på å følge opp i tiden framover, og som vil være synlig i framtidig statsbudsjett.

Presidenten: Svein Flåtten – til oppfølgings-spørsmål.

Svein Flåtten (H) [11:09:49]: Statsråden har ikke bare startet et slikt arbeid. Hun har jo også fått en rapport fra UiO og Frischsenteret, som viser at det er betydelige beløp å spare ved effektivisering i offentlig sektor. Man kan spare tusenvis av årsverk i politiet og ved høyskoler og universiteter, og det er milliarder å spare i sykehusvesenet. En skulle tro at dette var gefundenes fressen for en regjering som er på desperat jakt etter økte inntekter til sine kommende budsjetter.

Men etter at denne rapporten kom, har det blitt merkelig stille. Etter alle disse henstillingene som er kommet til statsråden også i dag om å gjøre noe: Kan hun si noe om hvor raskt dette arbeidet vil komme i gang, for rådene er utvetydig klare?

Statsråd Rigmor Aasrud [11:10:47]: Ja, det er riktig at Frischsenteret har gjort analyser av de StatRes-resultatene som vi nå har samlet inn fra virksomheter i offentlig sektor, og de viser at det er betydelig forskjell i utgiftene som er knyttet til enkelte virksomheter. Rapporten sier ingenting om kvaliteten, den sier bare noe om pengebruken. Så jeg tror det er viktig at vi supplerer den rapporten med de innbyggerundersøkelsene vi gjør, slik at vi kan se pengebruk og kvalitet i sammenheng.

Regjeringen har allerede startet med å gjøre endringer innenfor de tre store områdene som er omtalt i rapporten. Det gjelder innenfor helsevesenet, der Samhandlingsreformen skal bidra til at vi bruker helsekronene på en riktigst mulig måte. Ministeren for høyere utdanning har satt i gang et arbeid for høyere utdanning, og justisministeren er i gang med store endringer innenfor politiet gjennom politiresultatreformen. Det er flere områder som er satt i fokus,

*Statsråden oppga feil årstall; det skulle være 2011.

og det vil vi selvsagt følge opp, og det vil være synlig i de dokumentene Regjeringen legger fram i tiden framover.

Presidenten: Geir Jørgen Bekkevold – til oppfølgings-spørsmål.

Geir Jørgen Bekkevold (KrF) [11:12:04]: Effektivisering av offentlig sektor er viktig, men jeg er også opptatt av hva en fornyelse av offentlig sektor kan få av betydning for privat sektor og da ikke minst for privat næringsliv.

I denne diskusjonen rundt fornyelse av offentlig sektor kan jeg ikke unngå å ta opp en sak som handler om det skjema- og rapporteringssystemet som rammer flere tusen små bedrifter. 80 pst. av norske bedrifter har under fem ansatte, og dette skjemaveldet er særlig problematisk for gründere. Kristelig Folkeparti ønsker et forenklet system her – et enklere Norge – og med tro på og håp om at statsråden er enig i mye av dette, har jeg lyst til å spørre: Hva slags initiativ har hun tatt, eventuelt vil hun ta for å få til en slik forenkling, som jeg vet at små og mellomstore bedrifter vil ønske svært velkommen?

Statsråd Rigmor Aasrud [11:13:01]: Forenklingsarbeid knyttet til næringsdrivende er et arbeid som nærings- og handelsministeren har høyt på sin dagsorden, men også innenfor det ansvarsområdet jeg har, har vi mange arbeidsoppgaver som retter seg inn mot samme tema. Tall som vi har fått fra Skatt øst, viser bl.a. at hvis du leverer en momsoppgave manuelt, er transaksjonskostnadene for den ni ganger så høy som hvis du leverer den elektronisk. Derfor er et hovedfokus i mitt arbeid å få til flere elektroniske løsninger der man kan legge inn opplysninger én gang, og så vil det være systemet som henter opplysninger fra en base sånn at man slipper å rapportere inn den samme opplysningen flere steder. Vi er i gang med å videreutvikle Altinn, som har vært et godt virkemiddel for privat virksomhet, og det vil bety at vi vil få enda flere løsninger lagt inn under Altinn. Det vil bidra til at næringsdrivende vil oppleve forenkling i tiden framover.

Presidenten: Den muntlige spørretimen er nå omme, og vi går over til den ordinære spørretimen.

Ordinær spørretime

Presidenten: Det blir en rekke endringer i den oppsatte spørsmålslisten, og presidenten viser til oversikten som er omdelt på representantenes plasser i salen.

De foreslåtte endringene i dagens spørretime foreslås godkjent. – Det anses vedtatt.

Endringene var som følger:

Spørsmål 1, fra representanten Elisabeth Aspaker til kunnskapsministeren, besvares av kommunal- og regionalministeren på vegne av kunnskapsministeren, som er bortreist.

Spørsmål 8, fra representanten Sonja Irene Sjøli til helse- og omsorgsministeren, utsettes til neste spørretime, da statsråden er bortreist.

Spørsmål 9, fra representanten Erna Solberg til helse- og omsorgsministeren, besvares av arbeidsministeren på vegne av helse- og omsorgsministeren, som er bortreist.

Spørsmål 10, fra representanten Gunnar Gundersen til miljø- og utviklingsministeren, besvares av utenriksministeren på vegne av miljø- og utviklingsministeren, som er bortreist. Etter anmodning fra utenriksministeren blir dette spørsmålet flyttet og besvart etter spørsmål 3, som også skal besvares av utenriksministeren.

Spørsmål 11, fra representanten Bente Stein Mathisen til justisministeren, besvares av arbeidsministeren på vegne av justisministeren, som er bortreist.

Spørsmål 13, fra representanten Henning Warloe til kulturministeren, utsettes til neste spørretime, da statsråden er bortreist.

S p ø r s m å l 1

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Elisabeth Aspaker til kunnskapsministeren, vil bli besvart av kommunal- og regionalministeren på vegne av kunnskapsministeren, som er bortreist.

Elisabeth Aspaker (H) [11:15:36]: Jeg tillater meg da å stille følgende spørsmål til kommunal- og regionalministeren:

«Årlig er det om lag 10 000 elever som får tilskudd til kjøp av pc og nødvendig programvare på grunn av lese- og skrivevansker. I budsjettet for 2010 er tilskuddsatsene redusert med 2 600 kroner for alle, noe som vil medføre betydelige egenandeler ved kjøp av pc.

Mener statsråden dette harmonerer med gratis-skoleprinsippet, og hva vil statsråden gjøre for å sikre tilgang på gratis hjelpemidler for barn med ulike lærevansker?»

M a r i t N y b a k k hadde her overtatt presidentplassen.

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:16:06]: Etter opplæringslova § 2-15 og § 3-1 har elever i høvesvis grunnskulen og vidaregåande opplæring rett til gratis offentlig opplæring. Dette inneber at det er kommunen og fylkeskommunen som skuleeigarar som skal bere utgiftene. Dette er viktig for at alle elever skal få moglegheit til å få grunnopplæring, uavhengig av dei føresette sin økonomi.

Opplæringa skal tilpassast evnene og føresetnadene til den enkelte eleven. Elevar som ikkje har, eller ikkje kan få, tilfredsstillande utbyte av det ordinære opplæringstilbodet, har rett til spesialundervisning. Spesialundervisninga skal ha eit slikt innhald at det samla opplæringstilbodet kan gi elevane eit forsvarleg utbyte av opplæringa. Skuleeigar har ansvar for å stille det utstyret til rådvelde som er naudsynt for at elevane skal få eit forsvarleg utbyte av opplæringa, uansett om det er tale om spesialundervisning eller ordinær opplæring.

I høve til retten til gratis opplæring vert det skilt mellom pedagogiske hjelpemiddel, læremiddel og utstyr som skuleeigar har ansvar for å tilby gratis til elevane, og andre

tekniske hjelpemiddel og utstyr som ikkje er spesifikt knytte til opplæringa, og som skuleeigar ikkje er ansvarleg for. Grenseoppgangen mellom det utstyret som ligg under skuleeigar sitt ansvarsområde, og tekniske hjelpemiddel som høvesvis Hjelpemiddelsentralen kan vere ansvarleg for, kan likevel ikkje vere til hinder for at borna får tilgang til det utstyret dei treng, utan omsyn til foreldra sine økonomiske føresetnader.

I spørsmålet vert det vist til tilskotsordninga til ordinært datautstyr i folketrygda. Ordninga gjeld i all hovudsak tilskot til standard pc for elevar med lese- og skrivevanskar. Etter 1. august 2007 er fylkeskommunen pålagt å halde elevar under vidaregåande opplæring med nødvendige digitale læremiddel og digitalt utstyr. Tilskotsordninga gjennom folketrygda gjeld difor fortrinnsvis for skuleelevar før dei kjem til vidaregåande skule. Som oftast er det behov for forholdsvis enkelt IT-utstyr til tekstbehandling. Når det gjeld utstyr til multifunksjonshemma og synshemma elevar med behov for meir avansert og spesialtilpassa utstyr, vert utstyret føreslått lånt frå Hjelpemiddelsentralen.

Tal frå SSB viser at pc-tettleiken i befolkninga generelt no nærmar seg 90 pst. I hushald med barn er han endå høgare. Som ei naturleg følgje av at standard pc i stor grad har vorte allemannseige, har tilskotet frå folketrygda gradvis vorte redusert. Beløpet er no på eit nivå som normalt ikkje dekkjer heile utgifta til innkjøp av pc. Eg vil understreke at opplæringslova er klar på at kommunar ikkje kan krevje at elevar eller foreldre dekkjer utgifter i samband med grunnskuleopplæringa. I eit tilfelle der innkjøp av pc er naudsynt som følgje av korleis grunnskuleopplæringa ved ein skule er lagd opp, kan ikkje utgifta til dette innkjøpet krevjast dekt av foreldra.

Til slutt vil eg vise til at problemstillinga representanten tek opp, er eit av fleire spørsmål som Hjelpemiddelutvalet, som er nedsett av Regjeringa, har fått i oppgåve å sjå nærare på. Utvalet skal vere ferdig med sitt arbeid innan utgangen av april 2010.

Elisabeth Aspaker (H) [11:19:34]: Jeg vil takke statsråden for svaret.

Det er klart at dette angår svært mange – ti tusen elevar, det er faktisk 400 skoleklasser, hvis det er 25 elevar i hver klasse. Vi vet at tilgang til pc, ikke bare som tekstbehandlingsutstyr, men også i matematikk og andre fag, er viktig for at skolen skal gi et godt læringsutbytte til de elevene som sliter med vansker. Det gjør pc til et viktig hjelpemiddel.

De nye satsene fra 2010 er for en bærbar pc 5 950 kr og for en stasjonær pc 4 450 kr. Samtidig vet vi at programvare skal dekkes innenfor den prisen. Den skal dekke bæreevne, og pc-en skal vare i fire år. Det betyr at man kanskje ikke bør kjøpe den aller billigste pc-en. Det jeg lurer på, er på hvilket grunnlag de nye satsene er satt, og om statsråden faktisk kan forsikre Stortinget om at alle unger som virkelig trenger pc, får pc.

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:20:31]: Som eg gjorde greie for i hovudsåret mitt, vil dei som har behov for slikt utstyr – då tenkjer eg på dei meir funksjonshem-

ma og synshemma som har behov for meir avansert og spesialtilpassa utstyr – få låne utstyr frå Hjelpemiddelsentralen. Den gruppa representanten er oppteken av, er elevar med ulike former for lærevanskar som sjølv sagt òg har eit behov, men som ikkje har behov for så spesialtilpassa utstyr. Me må òg ta med i berekningane, som eg sa, at dei aller fleste familiar i dag har pc-utstyr i hushaldet. På det grunnlaget har tilskotet frå folketrygda vorte gradvis redusert. Det er noko som ikkje kan verke heilt urimeleg.

Elisabeth Aspaker (H) [11:21:28]: Jeg synes det er ganske irrelevant å vise til at de fleste husholdninger har pc. Jeg kjenner elever som har pc som de bruker. Den tar de med seg fram og tilbake til skolen, og den har et innhold som absolutt ikke samsvarer med det man eventuelt har på en hjemme-pc. Så jeg synes det på en måte er bortsnakk. Man må forsikre seg om at de elevene som trenger tilgang til denne type hjelpemiddel, faktisk får det også i framtiden.

Stortinget og Regjeringen har vært opptatt av at elevene skal slippe å betale egenandel f.eks. når de skal på leirskole. Det skal de overhodet ikke få lov til, mens man her altså legger opp til en pc-ordning der man slett ikke kan være sikker på at det ikke kommer en tilleggsregning i posten til foreldrene. Jeg lurer som sagt fortsatt på hvordan disse satsene er satt, om det bare er en saldering av den posten i budsjettet som tilfeldigvis gjør at satsene blir som de blir. Jeg setter store spørsmålstegn ved om det faktisk er mulig å skaffe seg en god elev-pc for de prisene som Rikstrykdeverket og Nav er villige til å refundere.

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:22:32]: Det er jo òg eit uomtvisteleg faktum at prisane på teknologi og teknisk utstyr har gått mykje ned i den seinare tida, og at det slik sett er mogleg i dag å skaffe seg ein pc for eit helt anna og lågare beløp enn det ein kunne berre for få år tilbake. Eg kan ikkje gå i detalj på korleis beløpet er rekna ut, eg ber om forståing for det, i og med at eg ikkje er fagstatsråd og derfor ikkje har hatt moglegheit til å gå inn i dei utrekningane. Men berre ved å vere ein alminneleg observatør av dei tallause flygeblada som kjem kvar veke, ser ein jo at det å skaffe seg ein pc av det ein kan kalle normal standard, kan ein gjere for ein forholdsvis rimeleg penge.

Eg vil igjen minne om at Hjelpemiddelutvalet, som er oppnemnt av Regjeringa, og skal leggje fram sitt arbeid no i vår, skal drøfte dette, og eg er heilt sikker på at dei òg vil sjå både på prisutrekninga og på behovet for eventuelt å styrkje denne posten ytterlegare.

Spørsmål 2

Torkil Åmland (FrP) [11:23:40]: Jeg tillater meg å stille et spørsmål til kommunal- og regionalministeren:

«I Dagsavisen 18. mars i år er det en artikkel som viser at stadig flere kommuner blir gjeldsslaver. Ifølge SSB var kommunenes samlede gjeld ved utgangen av januar i år på 260 milliarder kr, en økning på 28 milliarder kr på ett år. Det er forventet at kommunenes situasjon vil forverre

seg i årene fremover, blant annet som resultat av utviklingen i internasjonal økonomi og innstramninger nasjonalt.

Hvordan vurderer statsråden kommunenes økonomiske situasjon, og hvilke tiltak vil hun iverksette for å bedre denne?»

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:24:34]: Kommunesektoren si gjeld har auka dei siste åra. Høgare gjeld er likevel ikkje det same som dårlegare økonomi. Gjeldsauken speglar det høge investeringsnivået som kommunane og fylkeskommunane har hatt dei seinaste åra. Investeringsane går til nye sjukeheimplassar, fleire omsorgsbustader, nye skular og oppgradering av vegane, med andre ord ei ynskt satsing for å gi folk i heile landet eit betre velferdstilbod.

Tal frå Statistisk sentralbyrå for innanlandsk bruttogjeld viser at kommunesektoren hadde ei samla gjeld på vel 260 milliardar kr ved utgangen av januar i år. Dette talet gir likevel ikkje utan vidare uttrykk for gjeldsbyrda til kommunesektoren på ein god måte. Mest halvparten av gjelda er knytt til høve som ikkje, eller berre delvis, belastar kommuneøkonomien. Staten dekkjer renteutgiftene på lån innan kompensasjonsordningane for skule og kyrkjebygg. Innan sjølvkostregulerte område som vatn, avløp og renovasjon vert renter og avdrag dekte av gebyr som innbyggjarane betalar. Nokre av låna til kommunesektoren vert formidla vidare til privatpersonar og selskap, og kommunesektoren har heile tida ein del av dei samla låneopptaka ståande ubrukte på eigne konti.

I tillegg har kommunesektoren dei siste åra hatt ein sterk inntektsvekst, noko som gjer han betre i stand til å handtere ei høgare gjeld. Talet på kommunar og fylkeskommunar i økonomisk ubalanse ligg også på eit lågt nivå. Per mars 2010 er 51 kommunar oppførte i ROBEK. Tilsvarende tal ved utgangen av 2005 var 88 kommunar.

Det er den einskilde kommunen og fylkeskommunen som ut frå sine økonomiske føresetnader sjølv må vurdere kor stor gjeldsauke ein kan handtere. Kommunane og fylkeskommunane må òg ta høgde for at rentenivået vil kunne stige framover.

Kommunesektoren har fått ein monaleg inntektsvekst dei siste åra, noko som har gjort det mogleg med auka låneopptak. Trass i at det er naudsynt med ein noko strammare finanspolitikk framover, vil Regjeringa i tråd med Soria Moria-erklæringa i dei komande statsbudsjetta leggje opp til ytterlegare inntektsvekst for kommunesektoren.

Torkil Åmland (FrP) [11:26:52]: Jeg takker statsråden for svaret.

Det er likevel ingen tvil om at det er mange kommuner som sliter med stor gjeld. Det vises i oppslaget i Dagsavisen bl.a. til Austevoll kommune i Hordaland, som – paradoksalt nok – ligger på ROBEK-listen på grunn av store underskudd, men i kommunen har man store selskaper innen oppdrett, fiskeri og offshore, og man ligger på tiendeplass når det gjelder landets høyeste husholdningsinntekter. Etter at selskapsskatten falt bort, har kommunen et tap på minst 10 mill. kr i året, og det er mye penger for en liten kommune. Med inntektene fra selskapsskat-

ten ville nok kommunen raskt være ute av ROBEK-listen. I 2009 ble den kommunale selskapsskatten helt avvirket. Det er et paradoks at kommuner med store kraftressurser kan få store inntekter av det, mens kommuner med andre typer ressurser ikke får noe glede av inntektene fra dem.

Mitt spørsmål er: Vil statsråden som et tiltak her vurdere å gjeninnføre ordningen der kommunene får tilbake iallfall deler av selskapsskatten, slik at kommunene i større grad kan få del i de verdiene som skapes i kommunene?

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:27:54]: Avviklinga av selskapsskatten vart gjort fordi ein ynskte ei jamnare fordeling av inntekter og ein mindre uføreseieleg inntektsinngang til kommunesektoren enn den selskapsskatten gav. Den var sjølv sagt sterkt avhengig av resultat i dei selskapa som ein hadde skatteinntekter frå, og som me ikkje minst har sett det siste året, kan dei inntektene variere betydeleg. Kommunesektoren, som skal finansiere dei viktigaste velferdsgoda me har i samfunnet vårt innanfor helse, eldreomsorg, barnehage og skular, må ha føreseielege inntekter, og det er viktig at ein ikkje får store variasjonar i desse inntektene frå eit år til eit anna. Om det vil verte aktuelt å vurdere selskapsskatten på nytt, får min kollega i Finansdepartementet svare på – det er ikkje mitt område. Men pr. i dag er det ikkje eit tema som er til diskusjon.

Torkil Åmland (FrP) [11:28:59]: Jeg har lyst til å ta en litt annen side av dette også. Det har jo vært slik at det er innført mange reformer som har kostet kommunene dyrt. Et eksempel er barnehagereformen, som har vært dyr for mange kommuner, og hvor det også har vært en manglende finansiering fra statens side.

Har Regjeringen og statsråden noen oversikt over hvor stor del av denne gjelden som skyldes underfinansierte reformer?

Statsråd Liv Signe Navarsete [11:29:24]: Kommunesektoren har etter at den raud-grøne regjeringa kom til makta, hatt ei heilt anna inntektsutvikling enn han hadde dei føregåande åra, då det knapt nok vart dekt opp for demografi. I fleire år vart det ikkje dekt opp for demografi, og ein var altså nøydd til å kutte i tenester rundt om i landet. Me har hatt ein annan situasjon, ein større inntektsvekst, og me har òg hatt reformer som kommunane har vore flinke til, og gjort ein god jobb for, å innføre, ikkje minst innanfor barnehagar. Det vil alltid vere ein diskusjon – eg trur eg nesten vil seie alltid, for det har vore slik med vekslende regjeringar bakover – om i kva grad dei ulike reformene er fullfinansier- te eller ikkje. Eg har ei veldig klar målsetjing som kommunalminister om at kommunane skal ha føreseielege vilkår, og at dei oppgåvene dei får, skal fullfinansierast.

Så den typen oversikt som representanten etterspør, finst ikkje, men det er heller ikkje slik at eg meiner at kommunesektoren er underfinansiert. Det har vore ein betydeleg vekst i frie midlar dei siste åra.

Spørsmål 3

Abid Q. Raja (V) [11:30:47]: Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til utenriksministeren:

«Nylig møtte Tibets åndelige leder Dalai Lama den amerikanske presidenten Barack Obama i Washington, D.C. til sterke protester fra kinesiske myndigheter.

På hvilken måte bidrar norske myndigheter til å skape en gjensidig akseptabel løsning på Tibet-spørsmålet både i og utenfor den norsk-kinesiske dialogen og sikre grunnleggende menneskerettigheter og reell autonomi for tibetanerne?»

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:31:19]: Norge har alltid fremført at kinesiske myndigheter må løse spørsmål knyttet til kinesiske minoriteters stilling på en fredelig måte og gjennom dialog.

Når det gjelder situasjonen i Tibet, er det flere spørsmål som partene – kinesiske myndigheter og Dalai Lama – gjennom lang tid ikke har lyktes i å finne akseptable løsninger på. Dessverre er det fortsatt stor avstand og helt avgjørende problemstillinger som gjenstår å avklare, som hva reell autonomi for tibetanerne egentlig innebærer.

Norske myndigheter ser positivt på at dialogen mellom kinesiske myndigheter og Dalai Lamas representanter nå er gjenopptatt. Vi håper partene kan oppnå fremgang rundt kjernespørsmålene og grunnleggende temaer som beskyttelse av tibetansk religion, kultur og egenart, samt avklaring av Dalai Lamas rolle.

For Norges del handler det om å bidra både på kort og lang sikt til kontakt, samtaler og økt forståelse mellom partene. Spørsmål knyttet til Tibet er noe vi løpende tar opp i våre samtaler med kinesiske myndigheter. Vi følger situasjonen i Tibet nøye, og vårt hovedbudskap er at den norske regjeringen er opptatt av minoriteters rettigheter generelt og Tibets situasjon spesielt. Vi tar også opp konkrete hendelser og enkeltsaker når dette er aktuelt, enten alene eller sammen med andre land. Blant annet fulgte vi situasjonen både under og etter de voldelige opptøyene i Lhasa i mars 2008.

Vi har ved flere anledninger overfor kinesiske myndigheter tatt avstand fra at rettsoppgjøret etter urolighetene resulterte i dødsdommer og henrettelser. I tillegg foretar den norske ambassaden i Beijing regelmessige tjenestereiser til Tibet, og besøkte Lhasa senest i desember i fjor for å få et førstehånds inntrykk av situasjonen i området.

Som representanten nevner, har vi den årlige menneskerettighetsdialogen med Kina, som også gir en anledning til å ta opp spørsmål knyttet til situasjonen i Tibet. Den anledningen bruker vi.

En av de fire arbeidsgruppene under dialogen, som bringer sammen kinesiske og norske eksperter, dekker minoriteters rettigheter spesielt. I tillegg tas spørsmål knyttet til minoriteters rettigheter og Tibet opp i egne møter mellom norske og kinesiske myndigheter, som finner sted under dialogen.

En annen kilde til informasjonsutveksling om Tibet og minoriteters rettigheter er de feltbesøkene som arrangeres i tilknytning til dialogen. I 2008 ledet daværende statssek-

retær Raymond Johansen en norsk delegasjon til Tibet i forkant av møtene i Beijing. Dette ga oss mulighet til direkte dialog med lokale myndigheter i Tibet. Delegasjonen tok bl.a. opp spørsmål om religionsfrihet.

Også ved kinesiske besøk til Norge innen rammen av menneskerettighetsdialogen tar vi opp relevante problemstillinger. I tilknytning til fjorårets dialog inviterte vi den kinesiske delegasjonen til Finnmark for å se på vår autonomimodell i samiske områder. Dette ga gruppen relevant informasjon om bl.a. språklige rettigheter og minoritetsrettigheter.

Abid Q. Raja (V) [11:34:05]: Jeg takker statsråden for et grundig og opplysende svar, og er glad for at utenriksministeren mener at Tibet-spørsmålet må løses.

Kinesiske myndigheter hevder at menneskerettighetene for tibetanere i Tibet blir respektert til fulle, mens det fra tibetanernes side legges fram vitnesbyrd på at selv de mest grunnleggende menneskerettigheter, som ytringsfrihet, informasjonsfrihet, religionsfrihet og rettssikkerhet, på ingen måte blir respektert i Tibet.

Slik situasjonen framstår nå, synes det avgjørende og maktpåliggende at situasjonen til tibetanerne i Tibet kan dokumenteres snarest mulig. Dette bør gjøres av én eller flere uavhengige tredjeparter. Spørsmålene mine er da: Vil statsråden ta initiativ til å få sendt uavhengige observatører til Tibet for å kartlegge den reelle situasjonen, eventuelt søke samarbeid om dette med andre lands myndigheter eller andre egnede institusjoner? Og hva konkret tenker statsråden eventuelt å gjøre?

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:34:58]: Jeg tror jeg vil si ganske ærlig at vi ikke i ett og alt fester lit til kinesiske myndigheters fortellinger om minoriteters forhold. Vi har sett for ofte at det ikke stemmer, og vi har behov for å ha et kritisk eksternt blikk på det.

Forslaget til representanten Raja får jeg tenke litt nærmere på, men la meg si at det vi gjør gjennom våre delegasjonsbesøk, er jo å innhente førstehåndsintrykk. Jeg innser at også det har mangler, fordi programmet der kan være tilrettelagt av kinesiske myndigheter, i samarbeid med dem, som begrenser noe av den frie og uavhengige informasjonsinnhentning som er naturlig i en slik situasjon.

Vår prinsipielle holdning er at det bør være tilgang til internasjonale besøk til Tibet, dvs. normal reisefrihet. Jeg tror at gjennom en sum av slike reiser, og også gjennom det tibetanske miljøer viderebringer, har vi faktisk ganske god informasjon og dekning når det gjelder minoriteters rettigheter, formelt og uformelt, til å kunne ta det opp med kinesiske myndigheter både i direkte politiske prosesser og i andre prosesser.

Abid Q. Raja (V) [11:36:01]: Jeg takker igjen statsråden for svaret.

Jeg vet ikke om det er et parlamentarisk uttrykk, men jeg er glad for at heller ikke statsråden tar alt det Kina sier, for god fisk.

I går nevnte utenriksministeren at enkelte bruker betegnelsen G2 om USA og Kina. I spørsmålet berører jeg det

faktum at Kina protesterte sterkt da Barack Obama inviterte Dalai Lama til USA. Hensyntatt den økonomiske og militære stormakten Kina har blitt, vil jeg tillate meg et spørsmål til statsråden om i hvilket omfang og med hvilken styrke Norge engasjerer seg i brudd på menneskerettigheter i Kina, alt fra dødsstraffproblematikk, undertrykkelse av minoriteter, fravær av ytringsfrihet og manglende demokrati. Altså: Hvor langt kan Norge gå i å søke endringer på nevnte utfordringer før det skader Norges forhold til Kina? Og i forlengelsen av dette: Øver Norge i samtaler med USA det nødvendige presset slik at USA, i egen nasjons interesse, ikke unnlater å konfrontere, eller, slik det har vært uttrykt, unnlater å plage Kina hva gjelder menneskerettighets spørsmål?

Presidenten: Presidenten tror ikke «god fisk» er spesielt parlamentarisk, men lar det passere.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:37:00]: Vårt prinsipielle syn er at universelle menneskerettigheter skal respekteres; det er et universelt anliggende. Vi har utviklet en robust dialog med Kina som gjør at jeg står veldig støtt på å si at vi er åpne, direkte og konfronterende på de områdene hvor vi er kritiske til kinesiske myndigheters etterlevelse av universelle menneskerettigheter.

Så har vi funnet at den rette strategien er å etablere vårt forhold til Kina på flere ben, slik at vi har et bredt bilateralt forhold å støtte oss på når vi fremfører den type kritikk. I en debatt her i salen for noen uker siden hadde vi en grundig debatt om menneskerettighetsdialogens effekt, og jeg tror det da var bred enighet om at menneskerettighetsdialogene gir oss et påskudd til å ta opp den type spørsmål. La meg også si at Norge vil ikke ha den holdning at vi blir skremt av land – om aldri så store – fra å ha klare meninger om universelle menneskerettigheter.

Presidenten: Utenriksministeren skal nå få gå fra Kina og menneskerettigheter til ulv i Hedmark. – Stortinget går til spørsmål 10.

Spørsmål 10

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Gunnar Gundersen til miljø- og utviklingsministeren, vil bli besvart av utenriksministeren på vegne av miljø- og utviklingsministeren, som er bortreist.

Gunnar Gundersen (H) [11:38:11]: Jeg setter pris på at utenriksministeren går over til nye områder, og stiller følgende spørsmål, som egentlig var til miljø- og utviklingsministeren:

«I månedvis har forvaltningen drevet sitt spill. De klarer ikke å få tak i Galven-tispa, til tross for sporsnø og utstrakt bruk av alle tilgjengelige hjelpemidler, inklusive helikopter. Til slutt lovet statsråden at det ville bli åpnet for å skyte tispa om den ikke ble fanget innen den påfølgende helg. I løpet av noen få timer var tispa bedøvet og flyttet. Lokalt undres man på om det har vært reelle forsøk

på å fange tispa tidligere eller om det har vært «spill for galleriet».

Hvordan ser statsråden på dette?»

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:38:54]: La meg først si at alt henger sammen med alt, som kjent. Og dette er spørsmål også med klar berøring med mitt interessefelt: Vi snakker her om grensoverskridende forflytninger, i denne sammenheng av ulv, som til og med kommer med gener og aner fra Russland. Så vi har altså et nordområdeperspektiv som interesserer utenriksministeren.

Skadeomfanget i det området der Galven-tispa oppholdt seg i beitesesongen 2009, var beklagelig, og det har hele tiden vært intensjonen at ulven skulle vært fjernet fra området før årets beitesesong. Som miljø- og utviklingsministeren nylig har redegjort for i svar på skriftlig spørsmål fra representanten Gundersen, er Galven-tispa en genetisk viktig ulv. Siden den skandinaviske ulvestammen i lengre tid har vært preget av innavl, var det ønskelig å iverksette tiltak som ivaretar hensynet til både den skandinaviske ulvestammen og beitebrukerne.

Siden sommeren 2009 er det gjort flere forsøk på flytting og merking av Galven-tispa. Statens naturoppsyn har til tross for varierende og til tider svært vanskelige sporingforhold lagt ned en stor innsats for å bedøve ulven med tanke på flytting og merking. Det faktum at Galven-tispa er en særdeles sky ulv, og derfor i stor grad har oppholdt seg i tett skog, har bidratt til å komplisere merke- og flytteforsøkene ytterligere. For å bedøve en ulv må man, som kjent, være på svært nært hold av denne.

Av dyreetiske hensyn har ikke sporingen av Galven-tispa vært like intensiv hele tiden. Vedvarende sporing påvirker ulvens muligheter for mat og hvile, og forut for siste flytteforsøk ble det vurdert hvorvidt det av hensyn til ulven var forsvarlig å iverksette et nytt forsøk. På bakgrunn av en faglig vurdering gjort av Statens naturoppsyn i samråd med ansvarlig veterinær ble det bestemt at det skulle gjennomføres et siste flytteforsøk. Mildvær og bedre fremkommelighet er hovedårsaken til at forsøket til slutt lyktes.

Regjeringen er tilfreds med at innsatsen endelig har ført fram, og at vi nå har lyktes med flytting og merking av ulven. Vi finner det sterkt beklagelig dersom det lokalt trekkes i tvil at tidligere merke- og flytteforsøk har vært reelle. Det har helt siden i fjor sommer vært åpenhet rundt myndighetenes bestrebelser for å få merket og flyttet Galven-tispa.

Gunnar Gundersen (H) [11:41:16]: Jeg takker for svaret.

Det finnes veldig mange vikarierende motiver for og gode forklaringer på hvorfor man ikke får til det man ønsker. Det regner jeg med at utenriksministeren er kjent med fra sitt spesialområde også.

Men det er ingen tvil om at man lokalt sitter igjen med et inntrykk av at her er det en miljøforvaltning som stort sett har lekt seg med alle de hjelpemidler som man nekter lokalbefolkningen i det hele tatt å være borti – helikopter, snøscooter og firehjulinger har altså vært brukt i utstrakt

grad. Det er veldig uheldig. Man sitter igjen med et inntrykk av at det er en forvaltning uten styring – og en lokalbefolkning uten tillit og innvirkning på situasjonen. Det er i grunnen det jeg håper utenriksministeren kan ta med seg tilbake til sin kollega, at sånn kan vi ikke drive på hvis vi skal kunne få en troverdig forvaltning som også har tillit lokalt.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:42:14]: Som jeg sa, så har det vært viktig å finne balansen mellom det å ivareta ulvestammen og det å ivareta de helt legitime hensyn til beitebrukerne. Jeg kan ikke si annet enn at på vegne av Regjeringen har vi tillit til at forvaltningen her har opptrådt med den grad av faglighet som er nødvendig for dette krevende arbeidet med å kartlegge, oppspore, bedøve og flytte en ulv. Så får vi gjøre det vi kan for å bygge den tilliten som selvfølgelig er nødvendig. Det er beklagelig om den ikke foreligger mellom lokalbefolkningen og de myndighetene som er satt til å ivareta dette viktige arbeidet.

Gunnar Gundersen (H) [11:42:52]: Jeg bestrider altså at man har gjort det man kunne få til, tidligere, og jeg vil sterkt understreke at det er en totalt manglende tillit mellom forvaltningen og lokalbefolkningen når det gjelder det som foregår. Det tror jeg er viktig for Regjeringen å ta med seg, fordi man på et sånt område er helt nødt til å finne politiske løsninger som gjør at man kan spille på lag med lokalbefolkningen. Det er uhyggelig mye igjen å gjøre på miljøiden, og jeg vil henstille om at man går igjennom om forvaltningen faktisk følger opp Stortingets intensjoner og vedtak. Her trenger man en helt annen politisk styring av et område som er meget sensitivt der ute. Hvis utenriksministeren tar det med seg til sin kollega, så er jeg godt fornøyd.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre [11:43:52]: Jeg kan bekrefte at jeg selvfølgelig skal ta det med. Jeg vil bare igjen understreke at for hele Regjeringen er det viktig at det er tillit til de myndighetene som er satt til å forvalte dette sterkt følsomme temaet. Vi mener – og fagmyndighetene mener – at det krevende arbeidet som var nødvendig for å få dette dyret bedøvet og flyttet, lyktes til sist. Og det er tross alt resultatet som teller. Men jeg tar med meg den uroen som representanten Gundersen har formidlet.

Presidenten: Stortinget går da tilbake til spørsmål 4.

S p ø r s m å l 4

Jan Arild Ellingsen (FrP) [11:44:31]: Jeg ønsker å stille følgende spørsmål til forsvarsministeren:

«Den militære delen av flymuseet i Bodø er pålagt et økonomisk krav på grunn av et overforbruk som har skjedd på landsbasis og ikke i Bodø. For inneværende år er beløpet 110 000 kr, ifølge mine opplysninger. Museet har planlagt å kvitte seg med noen av flyene selv om de har histo-

risk verdi. Det er nå i ferd med å bli startet en innsamling slik at dette unngås.

Mener statsråden at det er rimelig at museet må dekke inn et underskudd det selv ikke har skapt, og er statsråden positiv til et lokalt initiativ for å skaffe midler?»

Statsråd Grete Faremo [11:45:04]: Forsvarets museer skal først og fremst ivareta den militære kulturarven samtidig som de skal styrke Forsvarets identitet og formidle Forsvarets funksjon og samfunnsmessige betydning. Forsvarets museer har en viktig rolle som kulturbærer, både innad i Forsvaret og overfor samfunnet for øvrig. I fjorårets stortingsmelding om kulturvirksomheten i Forsvaret framhevet også Regjeringen den store betydningen som våre sju forsvarsmuseer har. Politikken i denne gode og viktige meldingen ligger selvsagt fast.

Jeg er opptatt av at vi forvalter fellesskapets midler på en god og forsvarlig måte, noe som også selvsagt må gjelde Forsvarets kulturvirksomhet. I fjor hadde budsjettkapitlet for Forsvarets kulturvirksomhet et betydelig merforbruk. Det er forsvarssjefens oppgave å håndtere slike utfordringer i tråd med gjeldende budsjettprosedyrer.

I arbeidet med å få økonomien i balanse er det normal praksis at virksomhet som har overskredet bevilgningene, også må dekke inn overskridelsene. Dette innebærer at merforbruket må dekkes innenfor det samme budsjettkapitlet. Forsvarssjefen jobber med å finne de mest hensiktsmessige tiltakene. Tiltakene som omhandler Forsvarets museer, er rettet mot å skjerme den utadrettede publikumsvirksomheten i størst mulig grad.

Forsvarssjefen opplyser at blant de tiltakene som han vurderer for å bringe balanse innenfor budsjettkapitlet for Forsvarets kulturvirksomhet, er å si opp leieavtalen for en hangar som i dag inneholder fem historiske fly. Dette er tiltak som er i tråd med de vedtatte målene i omstillingen av Forsvaret om å redusere omfanget av eiendom som koster mye, og som krever mye vedlikehold.

Nettopp fordi jeg er opptatt av kulturen i Forsvaret, er jeg også opptatt av at vi styrer økonomien i Forsvaret på en god og forsvarlig måte som bærer på sikt. I dette viktige arbeidet har jeg full tillit til at forsvarssjefen finner fram til nødvendige tiltak for å bringe økonomien i balanse.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [11:47:13]: Det var et interessant svar – jeg tror jeg starter der. Jeg oppfattet det slik at statsråden overhodet ikke svarte på noe av det jeg spurte om. Hun har altså redegjort for bakgrunnen for historiske fakta, hvor man skal hen, men har overhodet ikke svart på det som var spørsmålet mitt.

Mitt primære spørsmål er: Hvorfor skal et museum som ikke har et overforbruk, betale for overforbruk som andre har hatt? For ifølge mine opplysninger har man ikke hatt overforbruk i Bodø.

Det andre er den hangaren man pr. definisjon da må si opp leieavtalen for. Men det er jo et faktum at Forsvarsbygg står som eier av den, og noen andre i Forsvaret må betale samme husleien. Man flytter det altså fra én post til en annen post, men fortsatt innenfor Forsvaret.

Det er mulig at det er fornuftig og logisk, selv om jeg

sliter med å se logikken i det. Og jeg synes jo det er spesielt urimelig når det samme museet ikke har vært bidragsyter til merforbruket. Det rammer jo det som forsvarsministeren understreket innledningsvis: kulturarven. Man vurderer altså å kvitte seg med noe av den – kall det – historiske arven man har fra den kalde krigen, fordi man står i et økonomisk dilemma. Er da forsvarsministeren komfortabel med de utfordringene som Bodø er blitt stilt overfor, med bakgrunn i andres merforbruk?

Statsråd Grete Faremo [11:48:23]: Det er fristende å innlede med utenriksministerens ord til forrige spørre om at alt henger sammen med alt, for her er det dessverre slik at det har funnet sted en overskridelse på budsjettkapitlet som er avsatt til kulturformål, og vi må finne en løsning som innebærer både at vi setter ambisjonen i forhold til ressursene som er tilgjengelige, og at vi finner tiltak som bringer oss tilbake til rammene budsjettet setter, raskest mulig. Det betyr at det også er på gang aktuelle tiltak med sikte på å løse den situasjonen som har oppstått innenfor våre museer, og som bl.a. også relaterer seg til tiltak knyttet til Bodø.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [11:49:26]: Jeg er jo enig i at budsjett disiplin er en øvelse som de aller fleste vil etterleve, og det vil redusere debatten i denne salen vesentlig, i så fall.

To konkrete spørsmål. I det første spørsmålet mitt spurte jeg også om statsrådens syn på sivile bidrag. Hvis man har en lokal innsats fordi man synes det er så viktig å ta vare på museet, vil statsråden være positiv til det? Det andre er: Kan statsråden forsikre meg om at dette ikke er en skjult agenda for å skape en ny kamp mot eksistensen av flymuseet i Bodø? Det har altså vært en kamp som har vart i mange år, seieren satt langt inne, men man har altså gjort en formidabel innsats og har etter mitt syn etablert et av Norges flotteste museer, med en militær og en sivil del. Jeg ser fram til å få en forsikring om at dette ikke er en skjult agenda, der det finnes andre motiv enn det som er de åpenbare p.t.

Statsråd Grete Faremo [11:50:18]: Jeg kan forsikre at her er det ingen skjult agenda. Det er tvert imot et arbeid i gang med å identifisere tiltak for å bringe kapitlet for kulturformål i balanse raskest mulig. Jeg har derfor også gått gjennom forslaget fra spørteren nøye, og jeg vet jo også fra tidligere funksjon som justisminister at vi i denne situasjonen dessverre er nødt til å finne tiltakene selv innenfor egen budsjett ramme. En slik løsning som er foreslått her med f.eks. mottak av innsamlede midler, er det ikke anledning til. At vi derfor jobber videre med å finne løsninger innenfor egen budsjett ramme, er også noe jeg må bekrefte.

Spørsmål 5

Arne Sortevik (FrP) [11:51:37]: Spørsmålet er som følger:

«Det er fremkommet opplysninger om at Eikåstunnelen på E39 forbi Vikaleitet i Åsane bydel i Bergen kan bli stoppet eller forsinket på grunn av EU-regler. Tunnelen på 600 meter skulle vært ferdig i løpet av 2011 og avlastet en svært trafikkfarlig veistrekning. Tunnelen skal vurderes opp mot EU-direktiv for sikkerhetsgodkjenning av tunneler. Det er trafikkmengden på rundt 18 000 i døgnet som gjør at EU-direktiv med grense på 12 000 slår inn. Dette kravet kom i 2006.

Hvordan vil statsråden sikre at Eikåstunnelen blir bygget?»

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:52:57]: Etter tunneltryggleiksforskrifta av 15. mai 2007 er det eit krav at tunnelar som i løpet av ein 15-årsperiode vil koma opp i ein årsdøgntrafikk på over 20 000 køyretøy, skal ha to løp med to køyrefelt i kvar retning. I dei norske vegnormalane er det stilt krav om bygging av to løp viss årsdøgntrafikken kjem opp i 12 000 køyretøy i løpet av ein 20-årsperiode.

EU-direktivet gjeld for det transeuropeiske vegnettet som E39 er ein del av, medan tunneltryggleiksforskrifta gjeld for heile riksvegnettet. Reguleringsplanen for Eikåstunnelen oppfyller ikkje krava i dette regelverket. Statens vegvesen Region vest har søkt Vegdirektoratet om fråvik frå gjeldande krav for å byggja ein tunnel som har lågare standard enn krava i regelverket. Vegdirektoratet har nyleg avslått denne søknaden med grunnlag i gjeldande tryggleikskrav i direktivet og i at eit eventuelt fråvik ikkje kan gjerast utan godkjenning i ESA.

Prosjektet E39 Vågsbotn–Hyllkje er eit viktig trafikktryggleiksprosjekt. Det er eit prosjekt med ei lang historie. Eikåstunnelen er sterkt ynskt av både lokale og regionale styresmakter og ikkje minst etterlengta av innbyggjarar langs dagens veg. Eg vil vurdere alle sider ved denne saka, inklusiv forholdet til Nyborgtunnelen før endeleg avgjerd blir teken.

Arne Sortevik (FrP) [11:54:18]: Takk for svaret.

Det er bra at statsråden iallfall vil vurdere saken. Det er riktig, som statsråden sier, at Eikåstunnelen er viktig. Den har stått på kommunale, fylkeskommunale og for så vidt også på statlige prioriteringslister i snart 20 år. Jeg er kjent med at det nylig har kommet uttalelser fra fylkeskommunen om at Eikåstunnelen må realiseres nå. Det er også kjent gjennom dagens utgave av Bergens Tidende at byrådet i Bergen har sendt brev til statsråden og bedt om akkurat det samme.

Jeg oppfatter av svaret at dette dels går på eget nasjonalt regelverk, men også på regelverket i EU. La meg da presisere: Tunnelen er 580 meter lang, altså 80 meter lengre enn det forskrifter og EU-regelverk omtaler. Er det slik at norske myndigheter ikke har handlingsrom innenfor rammen av 80 meter?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:55:17]: Eg er no i ein situasjon der eg står og forsvarer eit direktiv som vi svært gjerne skulle ha unngått, i lag med veldig mange andre direktiv.

Når eg seier at eg vil sjå på alle sider av denne saka, inkluderer det òg Vegdirektoratet si vurdering og deira avslag, og også på kva grunnlag og ut frå kva erfaring dei har gitt dette avslaget, inklusiv at det her er snakk om ein 80 meter for lang tunnel.

I tillegg inkluderer det at eg vil ha kontakt med både fylkeskommunale og lokale styresmakter i denne saka, og både drøfta to løp og sjå på samanhengen med Nyborg-tunnelen.

Arne Sortevik (FrP) [11:56:21]: Jeg takker igjen for svaret, som jeg fortsatt oppfatter som positivt. Jeg ber statsråden om å ta med seg en enighet om at det er mange direktiv fra EU vi gjerne skulle ha vært foruten. Der er jeg hjertens enig med statsråden. Men jeg er også opptatt av at vi ikke praktiserer dem firkantet. Jeg er opptatt av at vi bruker det handlingsrommet som faktisk finnes, og jeg ber da statsråden om å legge vekt på de 80 meterne. Det må være mulig for nasjonal myndighet å ha handlingsrom innenfor rammen av 80 meter. Jeg ber også statsråden om å ta med seg at Statens vegvesen, slik jeg iallfall har fått opplyst, sammen med redningsetatene har gjort en risikovurdering av prosjektet slik det foreligger nå, og kommet til at sikkerheten er tilfredsstillende ivaretatt.

I tillegg har vi flere eksisterende tunneler i Bergensområdet som har en årsdøgntrafikk på langt over 12 000, og de fungerer og brukes daglig. Det ville jo være paradoksalt om man skal stoppe nye tunneler når man tillater gamle.

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:57:29]: Det er nok nettopp med bakgrunn i denne lokale vurderinga frå Statens vegvesen at ein har søkt dispensasjon. I forhold til andre tunneler er det eit faktum at denne forskrifta frå 2007 her seier at det kan vera forskjell på eksisterande tunneler og nye. Eg skal ta med meg Sortevik sitt råd om ikkje å praktisera forskrifter firkanta. Lat meg likevel streka under at det er nok krevjande for ein statsråd å overprøva Vegdirektoratet på tryggleik, men det er òg noko vi skal drøfta nærmare. Dette med tryggleik er jo spesielt aktuelt når det gjeld denne tunnelen, òg fordi det her er mykje farleg last frå Mongstad som passerer. Men vi tek altså ein ekstra runde for å sjekka ut alle sider ved denne saka.

Spørsmål 6

Per Roar Bredvold (FrP) [11:58:44]: Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til samferdselsministeren:

«I avisen Østlendingen av 16. mars 2010 kan vi lese om stor frustrasjon fra næringsdrivende over manglende avkjørsler og skilting på Braskereidfoss i Hedmark. Dette gjelder for mange ute i distriktene.

Kan statsråden bistå med en løsning som kan gagne både trafikksikkerheten, samt muligheter for å drive næring ute i distriktene, blant annet på nevnte sted?»

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:59:11]: Vegnettet i Noreg er slik at mange verksemder blir liggjan-

de lite synlege frå hovudvegane, sjølv om avstanden til verksemda er kort. Riksveg 20 i Hedmark, som har fleire kryss og avkjørsler, som toplanskrysset på Braskereidfoss, er ei slik vegstrekning. Eg har fått opplyst frå Statens vegvesen at det ut frå trafikkgrunnlag og trafikktryggleik ikkje ligg føre planar om å byggja om dette krysset no.

Serviceskilt og skilt med verksemdvisning har stor verdi for lokalt næringsliv og turisme. Kunder og besøkande skal òg kunna finna fram til bedrifter og verksemder som ikkje ligg like ved hovudvegnettet. Offentlege vegvisingsskilt har likevel ikkje som hovudformål å marknadsføra verksemder, men skal gjera det lettare å finna fram.

Nokre verksemder er viktige for mange trafikantar, og vegstyresmaktene godkjenner og set opp mange skilt til bedrifter og verksemder kvart år. Dette gjeld bl.a. bensinstasjonar.

Statens vegvesen har opplyst at dei berre kjenner den aktuelle saka med bensinstasjonen på Braskereid frå media. Eg har fått forsikringar om at den lokale fylkesavdelinga i Hedmark no vil ta kontakt med eigaren av bensinstasjonen med eit forslag til løysing når det gjeld skilting langs rv. 20 frå sør.

Per Roar Bredvold (FrP) [12:00:52]: Jeg takker statsråden for svaret. Jeg tolker det som et positivt svar i og med at det nå skal tas kontakt. Jeg håper at det er litt på grunn av dette spørsmålet og de avisartiklene som har vært. For det er klart at det skaper stor frustrasjon hvis man ligger på «feil» side av en vei og folk ikke har mulighet til å komme dit. Det er klart at en bensinstasjon er viktig for trafikantene.

Dette handler ikke bare om samferdsel. Det handler om næringspolitikk, at de som driver en næring, skal ha mulighet til å drive den, selv om man ligger på feil side av veien. Det handler om distriktspolitikk – at folk kan leve og bo ute i distriktene – og det handler selvfølgelig om samferdselspolitikk. Ikke minst handler det om sikkerhet. Så de løsninger man finner, må være gode.

Det forbauser meg litt at det er først nå Vegvesenet har hørt om dette, for ifølge de opplysningene jeg sitter inne med, har denne saken pågått i flere tiår. Men jeg skal ikke klandre noen for at det har tatt så lang tid, hvis det skjer noe nå. Og slik jeg forstår det statsråden nå sier, vil det skje noe.

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:01:57]: Svaret er ja. Det vil skje noko.

Eg vil leggja til at Østlendingen si framstilling av denne saka er ei påminning om at det faktisk er viktig å visa romslegheit når det gjeld skilteforskrifter. Det er slik at Noreg er så mangfaldig. Nokre plassar ligg det éi verksemd i tilknytning til ein hovudveg, andre plassar kan det liggja fleire. Men her er det behov for, som eit ledd i dette med å finna fram, til tider å få opplysning nettopp om næringsverksemd. Så eg er fornøgd med dette. Eg synes òg Bredvold skal vera fornøgd med at her blir det ei løysing.

Per Roar Bredvold (FrP) [12:03:03]: Jeg skal ikke stille flere spørsmål, men bare si at jeg er veldig fornøyd med svaret til statsråden. Det er ikke alltid jeg er det, men denne gangen er jeg det. Jeg håper det blir en rask løsning til gagn for alle. Tusen takk.

Spørsmål 7

Øyvind Halleraker (H) [12:03:30]: Jeg har et spørsmål til samferdselsministeren om et tema det har vært snakk om tidligere i dag:

«Utbyggingen av Eikåstunnelen drar nå ut i tid fordi Samferdselsdepartementet igjen skal gå gjennom planene, etter avslag i EU. Som kjent er Eikåstunnelen et meget viktig vegprosjekt for Bergen. Nyborgtunnelen, som er en del av Nordhordlandspakken, er planlagt i samme område, noe som vil ha følger for trafikkmengdene gjennom Eikåstunnelen når denne realiseres.

Vil statsråden ta initiativ til at disse prosjektene blir sett i sammenheng, slik at man får realisert Eikåstunnelen snarest, uten fordyrende nye krav?»

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:04:09]: Lat meg innleiingsvis understreka at denne saka ikkje har vore til handsaming i EU-systemet, slik spørjaren gjev uttrykk for.

Som eg har gjort greie for i mitt svar på spørsmål 5, frå representanten Arne Sortevik, har Vegdirektoratet nyleg avslått søknad om fråvik frå gjeldande krav for å byggja ein tunnel med lågare standard enn krava i regelverket. Dette har si årsak i krava i forskrift om minimum krav til tryggleik i visse vegtunnelar. Årsdøgntrafikk på strekninga er i dag om lag 18 000 køyretøy, og det er gjort utrekningar som viser at årsdøgntrafikk i Eikåstunnelen kan auka til om lag 22 000 køyretøy i perioden før opning av Nyborgtunnelen.

I Nasjonal transportplan 2010–2019 er det vurdert som aktuelt å prioritera statlege midlar til prosjektet E39 Nyborg–Klauvaneset i siste seksårsperiode under føresetnad av at det blir tilslutning til eit opplegg for delvis bompengefinansiering av prosjektet. Dei endelege prioriteringane etter 2013 vil skje gjennom arbeidet med Nasjonal transportplan for perioden 2014–2023. Prosjektet inngår i den konseptvalutgreiinga som no er under utarbeiding for Bergensområdet.

Prosjektet E39 Vågsbotn–Hylkje er, som eg òg sa i mitt svar til representanten Sortevik, eit viktig trafikktryggleiksprosjekt. Det er eit prosjekt med ei lang historie. Eikåstunnelen er sterkt ynskt av både lokale og regionale styresmakter, og ikkje minst etterlengta av innbyggjarane langs dagens veg. Eg vil vurdere alle sider ved denne saka, inklusiv forholdet til Nyborgtunnelen, før endeleg avgjerd blir teken.

Øyvind Halleraker (H) [12:06:11]: Jeg takker for svaret.

Jeg skal forsøke å holde meg til temaer som statsråden

og tidligere spørres ikke var inne på, men som er viktige. Det gjelder forutsetningene for et slikt EU-direktiv, og det som går på adskilte kjørefelt, som det heter.

Det er nemlig ikke krav om to løp og dermed fire kjørefelt. Dette er en viktig presisering, som jeg tror statsråden bør benytte seg av i sitt arbeid med å få gjennomslag for å utøve et fornuftig skjønn. Det er også slik at når det gjelder Nordhordlandspakken, regner man med godkjente reguleringsplaner i 2011 og mulig byggestart i 2012 og 2013, og kanskje ferdigstilling i 2016. Vi snakker egentlig bare om et tidsvindu på fire år, som man bør ha mulighet til å dispensere fra. Vil statsråden se nærmere på dette?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:07:16]: Til dette med åtskilte køyrefelt: Det er vel her ei vurdering av korleis ein skal utforma dei i dette tilfellet og kva kostnader det vil medføre når det gjeld to løp. Men det er noko som eg vil ta med meg i det arbeidet som no skal gjerast.

Så til Nordhordlandspakken. Eg har sjølv prøvd å finna ut – på kort tid – når han er ferdigbehandla lokalt. Så er det slik at eg må halda meg til prosjekt som i dag ligg inne i fyrste periode, og òg til prosjekt som er rekna inn etter revideringa av Nasjonal transportplan. Men det er noko som eg skal koma tilbake til. Vi skal sjå desse prosjekta i samanheng.

Øyvind Halleraker (H) [12:08:27]: Takk for svaret. Jeg vil også benytte anledningen til å takke for statsrådens vilje til å forsøke å finne en løsning. Her har hun i alle fall full støtte fra Høyre.

Trafikkforholdene for myke trafikanter er i dag ikke uproblematisk, og det vil heller ikke bli så mye enklere hvis man skal gå fra fire til to felt på begge sider av tunnelen. I tillegg er det slik at i dag har vi en trafikk over Nordhordlandsbroen på 15 000 kjøretøyer i døgnet, av en totaltrafikk på den aktuelle parsellen på 18 000. Det betyr at det blir et bortfall av trafikk på nesten tre fjerdedeler om fire år. Så istedenfor å fokusere på at man skal forholde seg til et trafikk tall i et 20-årsperspektiv, bør man kanskje her prosedere på at man faktisk får et betydelig bortfall av trafikk i et 20-årsperspektiv – og vi får en sikrere veg.

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:09:30]: Det er ikkje minst historia til dette prosjektet som gjer at eg skal gå dei rundane som eg må for å sjå på kva for løysing vi kan finna fram til. Eg har høyrte at her er det ei historie tilbake til 1992. Det ligg altså ei oppstartsløysing inne på budsjettet frå 2009, men då med eit usikkert kostnadsoverslag på 200 mill. kr.

Til trafikkprognosane: Det kan nok her vera litt forskjellige utrekningar. Her er det snakk om utvikling av området nord for Eikåstunnelen, med berekningar som kan innebere at det òg er stor trafikk etter opninga av Nyborgtunnelen. Men omsynet til lokalbefolkninga – og ikkje minst omsynet til mjuke trafikantar – tilseier at vi skal vurdere alle sider i denne saka.

Spørsmål 8

Fra representanten Sonja Irene Sjøli til helse- og omsorgsministeren:

«Stortinget har vedtatt at det skal være en differensiert fødselsomsorg. Føderiket ved Oslo universitetssykehus, som tidligere statsråd Brustad åpnet, har funnet en form der det er mulig å gi et helhetlig tilbud for friske gravide med forventet normal fødsel. Brukerne er svært fornøyde og utfallet for mor, far og barn er svært gode. En er blitt gjort kjent med at Oslo universitetssykehus nå vurderer å legge ned dette fødetilbudet.

Medfører det riktighet, og i så fall hva mener statsråden om en nedleggelse?»

Presidenten: Dette spørsmålet er utsatt til neste spørretime.

Spørsmål 9

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Erna Solberg til helse- og omsorgsministeren, vil bli besvart av arbeidsministeren på vegne av helse- og omsorgsministeren.

Erna Solberg (H) [12:11:11]: Jeg har den ære å stille følgende spørsmål til arbeidsministeren på vegne av helse- og omsorgsministeren:

«Kvinner som har fjernet brystet som følge av kreft eller faren for kreft, og som ønsker rekonstruksjon med eget vev, opplever ventetider på opp til fire år. Som følge av dette er det nå opprettet et privat tilbud om rekonstruksjon av bryster ved hjelp av eget vev. Dette skaper et klart klaseskille i kreftbehandlingen.

Hva vil statsråden konkret gjøre for at kvinner som venter på denne type operasjoner, raskt kan få et tilbud?»

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:11:47]: Regjeringen har som mål å redusere sosiale helseforskjeller. Alle skal ha et likeverdig tilbud av helsetjenester. Ventetidene for rekonstruksjon etter brystkreftoperasjoner varierer. I en tilbakemelding jeg har fått fra de regionale helseforetakene nylig, meldes det om ett års ventetid i Helse Nord og i Helse Midt-Norge, 6–15 måneder i Helse Vest og i overkant av tre år i Helse Sør-Øst. De regionale helseforetakene gjør i sin tilbakemelding oppmerksom på at pasienter som har gjennomgått strålebehandling, bør vente ett år før kirurgi kan gjøres, fordi huden må gis tid til å normalisere seg etter strålebehandlingen.

Lov om pasientrettigheter og forskrift om prioritering av helsetjenester skal bidra til at de pasientene som trenger det mest, skal komme raskest til den riktige helsehjelpen. Helsedirektoratet er i ferd med å utvikle veiledere for rettighetstildeling og fristfastsettelse innenfor 30 fagområder i spesialisthelsetjenesten. I 2009 ble det utarbeidet en prioriteringsveileder for plastikkirurgi. I henhold til denne veilederen har brystkreftopererte kvinner som ønsker rekonstruksjon av bryst i dag, som hovedregel ikke rett til

nødvendig helsehjelp. Det presiseres imidlertid i veilederen at det innenfor enkelte av tilstandene kan være individuelle forhold ved enkeltpasienter som kan tilsi at hovedvilkårene i prioriteringsforskriften likevel er innfridd. Som eksempel er nevnt kvinner som har fjernet brystet på grunn av kreft, og som har betydelig redusert livskvalitet som følge av det. Disse prioriteringsveilederne vil bli revidert på grunnlag av de erfaringene som gjøres, og i tråd med utviklingen på fagområdene.

Generelt vil jeg si at det er viktig at pasientene får god informasjon om både grunnsykdom og de forhold av individuell karakter som det må tas hensyn til når gjenoppbygging av et bryst som er fjernet på grunn av kreft, skal vurderes. Dette kan bety at det ut fra en faglig vurdering ikke kan lages et felles regime for når det er naturlig å gjennomføre et slikt inngrep.

Helse Sør-Øst RHF, som har den lengste ventetiden for denne typen operasjoner, opplyser at det skal opprettes et eget fagråd for kreft som skal komme med en samlet vurdering av funksjons- og oppgavefordelingen innenfor kreftområdet før sommeren. Helse Sør-Øst opplyser videre at fagrådets forslag til funksjonsfordeling vil bli lagt til grunn for det videre arbeidet i regionen med å bedre kapasiteten for rekonstruksjon etter brystkreft.

Departementet har tatt opp med Helsedirektoratet at rekonstruksjon etter brystkreftoperasjoner vurderes i Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering i helsetjenesten. Jeg har fått bekreftet at dette temaet i løpet av året vil bli fremmet for Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering i helsetjenesten for nærmere råd om prioritering.

Erna Solberg (H) [12:14:26]: Jeg tror de fleste kvinner med innlevelse kan skjønne at det for en som må operere vekk et bryst, særlig i ung alder, og som så må vente i opptil fire år på rekonstruksjon, som er eksemplet jeg har fra Helse Sør-Øst, er utrolig lenge å vente. I tillegg vet man ifølge en del nyere medisinsk dokumentasjon at man med enkelte gener har så stor sannsynlighet for kreft at man blir anbefalt å fjerne både eggstokker og bryster.

Dilemmaet for en del er om man skal fjerne brystene og oppleve en alvorlig, vanskeligere situasjon før man har fått kreft, eller vente og håpe at man ikke får det. Det gjør at dette dilemmaet blir personlig og individuelt, og det bidrar altså de økte helsekøene til. Jeg synes Regjeringen burde tenke igjennom om det ikke ville vært et poeng å bruke de private klinikkene som nå har kapasitet til å gjøre det mulig for folk å få brystrekonstruksjon på et tidligere tidspunkt.

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:15:35]: Jeg tror jeg skal begrense svaret til å si at jeg tar med meg denne henstillingen. Så ligger det da som et svar som helseministeren forholder seg til, den anbefalingen som kommer.

Erna Solberg (H) [12:15:49]: Jeg skjønner at når det er en annen statsråd som er til stede, kan det være litt vanskeligere å svare på alle spørsmålene.

Men jeg har lyst til å si at det er ikke bare slik at man

kan henvise alt til andre råd og utvalg, eller nedover i systemet. Av og til må også statsråder ta standpunkt til saker og stille seg selv spørsmålet: Er det riktig at f.eks. dette er et område hvor man ikke gir valgfrihet til å kunne bruke de private tilbudene som eksisterer, slik at man kan få rekonstruert brystene sine raskere?

Brystkreft er en av de store dødsårsakene for kvinner under pensjonsalderen i Norge. Det er viktig at man har fokus på forebygging, men i noen tilfeller er forebygging faktisk å fjerne brystene før kreften forekommer. Det valget disse kvinnene står oppe i, er et enormt vanskelig dilemma hvis de vet at det er fire år å vente. Jeg håper at statsråden kan ta med seg dette, at for den typen pasienter burde det være adgang til å gjøre denne rekonstruksjonen andre steder.

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:16:53]: Jeg vil bare avslutte med å si at det er vi enige om, dette må være en forferdelig situasjon å være i. Jeg skal sørge for at statsråden får et referat fra dette, og hun vil da ta med seg det som nå blir sagt. Så er det opp til henne å vurdere det nærmere.

Presidenten: Spørsmål 10 er allerede besvart.

Spørsmål 11

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Bente Stein Mathisen til justisministeren, vil bli besvart av arbeidsministeren på vegne av justisministeren.

Bente Stein Mathisen (H) [12:17:31]: Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til justisministeren, som her blir besvart av arbeidsministeren:

«I Asker og Bærum Budstikke den 26. og 27. februar 2010 kunne en lese at 21 mindreårige asylsøkere forsvant sporløst fra transittmottaket på Hvalstad i 2009. Naboer og mottaksleder er bekymret for at disse barna kan være ofre for menneskehandel.

Hva vil statsråden og UDI gjøre for å sikre at barn som kommer til Norge som asylsøkere, ikke lider overlast?»

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:18:01]: Barn som søker asyl, er en særlig sårbar gruppe. Regjeringen er opptatt av at deres behov skal ivaretas på en god og forsvarelig måte, enten de kommer sammen med foreldre eller alene.

Både asylmottakene og omsorgssentrene for enslige mindreårige under 15 år er frivillige tilbud. Dersom noen ønsker å forlate mottakene, kan de i utgangspunktet ikke holdes tilbake med tvang. Stortinget sluttet seg til dette prinsippet ved behandlingen av Ot.prop. nr. 28 for 2007–2008. I juli 2009 sendte Regjeringen på høring forslag om en ny bestemmelse i barnevernsloven som åpner for midlertidig plassering av barn uten samtykke på institusjon i tilfeller der det er fare for at barnet utnyttes til menneskehandel. Det arbeides nå med å utarbeide en lovproposisjon.

De fleste enslige mindreårige som forsvinner fra mottak, gjør det i den innledende fasen av asylprosessen. Hvor mange av dem som reelt er mindreårige, er uklart. Erfaring tilsier at en god del av dem som oppgir å være enslige mindreårige, ikke vurderes å være det etter gjennomført aldersundersøkelse.

At enslige mindreårige forsvinner fra mottak, betyr ikke nødvendigvis at det ligger noe kriminelt bak. Frykten for at enslige mindreårige som forsvinner, kan være ofre for menneskehandel, har imidlertid ført til et økt fokus på slike forsvinninger. Ved ankomst til mottak for enslige mindreårige gjennomføres en kartlegging av barnas bakgrunn, og de følges tett opp av ansatte. Bemanningen ved mottak for enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år er økt de siste årene. UDI og mottakene har rutiner for identifisering, varsling og oppfølging dersom det er grunn til å tro at ungdommene er eller kan bli utsatt for menneskehandel. Politi og barnevern skal varsles, og barnevernet skal vurdere om det er aktuelt med en omsorgsovertakelse. Mottakene har også tydelige retningslinjer for varsling og etterlysning dersom et barn ikke kommer tilbake til mottaket til avtalt tid.

Beskyttelse av ofre for menneskehandel er ivaretatt i straffeloven og den nye utlendingsloven og i forskriften som trådte i kraft 1. januar i år. Utlendings-, politi- og barnevernsmyndighetene arbeider alle systematisk for å forebygge og avdekke menneskehandel blant enslige mindreårige asylsøkere.

Bente Stein Mathisen (H) [12:20:12]: Jeg takker statsråden for svaret, men jeg ønsker jo å formidle at folk i området rundt mottaket i Asker er bekymret. Noen frykter at det foregår en form for lyssky virksomhet. Flere har registrert at unge asyljenter plukkes opp av menn i blankpolerte, dyre biler, og noen timer senere er jentene tilbake og forlater bilene. Dette er rapportert både til mottaket og til politiet. Mottaket selv gjør mye. De tar dette på alvor, og det ble etablert et menneskehandelsteam der i 2008, som prøver å identifisere mulige risikobarn i forhold til menneskehandel. Likevel forsvant 21 mindreårige sporløst fra mottaket i fjor. Så jeg lurer på: Hvilke ytterligere sikkerhetstiltak vil man sette i gang, i samarbeid med UDI?

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:20:53]: I hovedsak viser jeg til det svaret jeg har gitt, som innbefatter bl.a. det økte antallet ansatte på disse asylmottakene for mindreårige, den tette oppfølgingen man har med politiet, utlendingsmyndighetene og barnevernet for å følge opp dette, samt den lovproposisjonen man arbeider med for å kunne ta et tvungent grep for å omplassere barn og ungdom, slik at man har et redskap om de ikke ønsker å være på mottaket.

Bente Stein Mathisen (H) [12:21:29]: Barnevernet i Asker er inne i bildet her, og de undersøkte alle bekymringsmeldingene som kom inn med hensyn til mulige ofre for menneskehandel i 2008 og 2009. De konkluderte bl.a. med at hvis transittmottaket på Hvalstad hadde

ligget i et mindre sentralt område og ikke hadde hatt så mange plasser – de har lov til å ha 140, i et tettbebyggt område – så hadde barnevernet hatt færre plasseringer i barnevernstiltak av frykt for at barn skal bli hentet av bakmenn.

Mitt spørsmål er derfor: Vil statsråden ta anbefalingen fra barnevernet på alvor og gjøre noe med størrelsen på mottaket, eventuelt flytte det til et mindre sentralt sted? For det er vel ikke greit at barn bare forsvinner sporløst, og at man ikke helt vet hva som skjer med dem?

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:22:09]: Vi kan være helt enige om at det ikke er greit. Det tror jeg også jeg kan svare på vegne av justisministeren – med bred penn.

Når det gjelder det konkrete spørsmålet, om jeg her vil følge anbefalingen, så vidt jeg forsto, fra barnevernet: Det kan jeg ikke svare på på vegne av justisministeren, men jeg skal sørge for at justisministeren besvarer det skriftlig i etterkant til representanten.

Spørsmål 12

Siri A. Meling (H) [12:22:51]: Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til olje- og energiministeren:

«NVE har til behandling 6 konsesjonssøknader for mikro-, mini- og småkraftverk i Bjerkreimsvassdraget. Disse søknadene har vært til behandling i alle relevante instanser, og det ble gjennomført befaringer sommeren 2009. Alt skulle således ligge til rette for en effektiv behandling i NVE. På grunn av interne omprioriteringer i NVE er disse søknadene nå lagt på vent til september 2010.

Vil statsråden ta grep som sikrer en bedre fremdrift i saksbehandlingen av disse seks søknadene samt tilsvarende saker?»

Statsråd Terje Riis-Johansen [12:23:33]: Departementet gir overordnede føringer for hvilke saker NVE skal prioritere i sin konsesjonsbehandling. I tildelingsbrevet for 2009 ble det forutsatt at NVE skulle «prioritere behandlingen av prosjekter som raskt kan bidra til å styrke forsyningssikkerheten, særlig i utsatte regioner». Hvordan NVE prioriterer mellom enkeltsaker, er derimot ikke noe departementet skal ha noe med, eller har noe med.

Som representanten Meling påpeker, ligger det for tida seks konsesjonssøknader for Bjerkreimsvassdraget til behandling hos NVE. Jeg har blitt informert om at behandlinga av en av søknadene, som gjelder Ørdsalen kraftverk og som er en opprustning av et eksisterende kraftverk, så raskt som mulig skal sluttbehandles. De øvrige fem sakene ønsker NVE å behandle samlet for å kunne foreta en mest mulig helhetlig vurdering av virkningene når endelig vedtak skal fattes. Bjerkreimsvassdraget er, som kjent, vernet. Selv om det er fastsatt en egen grense for småkraftutbygginger i dette vassdraget, vil det være nødvendig å ivareta hensynet til viktige verneverdier også i Bjerkreim, når NVE foretar en endelig vurdering i disse sakene.

Generelt vil jeg si at Regjeringa har styrket og effektiv-

sert NVEs konsesjonsbehandling. Denne satsinga har ført til at behandlingstida pr. sak er redusert, og konsesjonsbehandlingsskapasiteten totalt er doblet siden 2005. Det gir resultater. Det har bl.a. ført til at det har vært en økning innen gitte tillatelser til vannkraftutbygging, og at det i perioden 2006–2009 ble gitt tillatelse til utbygging av om lag 3 400 GWh, mens tilsvarende tall for perioden før var 2 650 GWh.

Siri A. Meling (H) [12:25:23]: Jeg vil takke for svaret.

Jeg registrerer at statsråden henviser til den økte saksbehandlingsskapasiteten i NVE. Det er bra, men spørsmålet er om det er nok. Småkraftforeningen hadde sitt årsmøte i Haugesund sist uke. De kunne fortelle at 550 kraftverk står i kø hos NVE i dag, og at det behandles ca. 100 søknader i året – altså en saksbehandlingstid på over fem år. Spørsmålet er om dette er godt nok.

Jeg registrerer at også NVE sier at Ørdsalen kraftverk skal få komme tidligere enn de andre. Spørsmålet er om statsråden kan si noe mer nøyaktig om når det skal komme. Ørdsalen er i den situasjonen at de er sårbare når det gjelder forsyningssikkerhet – i vinter har de til dels vært avsperrret på grunn av rasfarlige veier osv. Så det å få en tillatelse til konsesjon for Ørdsalen småkraftverk er selvfølgelig mest viktig – men de andre er òg viktige. Grunneierne er skuffet over at NVE ikke klarer å ta unna disse sakene fortere.

Statsråd Terje Riis-Johansen [12:26:29]: Det er to elementer i forhold til saksbehandling. Det ene er det med kø. Der er jeg helt enig med representanten Meling, kø er dumt, køen bør være så liten som mulig. Derfor har vi nå puttett inn så mye mer penger i NVE-systemet for å få raskere behandling. Som jeg sa i mitt første svar, ser vi at saksbehandlingstida nå har gått ned, og at vi får unna flere saker enn tidligere.

Samtidig er det sånn at det er ikke bare å bruke mer penger og ansette nye folk. Folk skal læres opp, ting tar tid. Jeg tror vi skal ha en fase nå hvor vi ser at de menneskene som har kommet inn i NVE-systemet, faktisk produserer, slik at vi ikke uten videre øker volumet på antall mennesker umiddelbart.

Når det gjelder det å bruke tid på sakene som sådanne, er det tosidig. De som er aktører i en sak, har krav på en seriøs og skikkelig saksbehandling.

Siri A. Meling (H) [12:27:38]: Det er riktig at det å øke bevilgningen ikke alltid nytter, derfor har Høyre foreslått at en overfører saksbehandling for minikraftverk til kommunene. Regjeringen og statsråden selv har vært ute og foreslått at minikraftverk skal kunne overføres til fylkeskommunal behandling. Det betyr jo at en vil avlaste NVE i saksbehandlingen, og det vil kanskje være en bedre fordeling av saksansvar og prosesser, som vil gjøre at grunneierne som står bak disse og andre småkraftverk, får svar – og behandling – raskt.

Kan statsråden si noe om hvordan situasjonen er i forhold til overføring til fylkeskommunen? Og, igjen vil jeg spørre om statsråden kan si noe mer når det gjel-

der Ørdsalen kraftverk, og når de kan forvente et svar på konsesjonssøknaden.

Statsråd Terje Riis-Johansen [12:28:25]: Til det siste har jeg ikke noe mer å legge til.

Når det gjelder det første, er situasjonen den at mens Høyre satt i regjering, gjorde ikke partiet noe for å overføre myndighet til lokale myndigheter når det gjaldt konsesjonsbehandling for de minste kraftverkene. Jeg har konkret lagt fram, og Stortinget har sluttet seg til, en endring som gjør at de minste kraftverkene får en saksbehandling i fylkeskommunen. Det er en strukturell endring. Jeg hører at representanten Meling og Høyre støtter det. Det er bra. Men jeg synes vi skal være såpass ærlige og edruelige i denne debatten at vi også er enige om hva som ikke ble gjort tidligere – for dette er en endring som jeg har kommet med, som er ny nå, og som jeg har store forhåpninger til. Den kunne ha vært foreslått tidligere, men det ble ikke gjort.

Spørsmål 13

Fra representanten Henning Warloe til kulturministeren:

«Kulturdepartementet har sendt ut forslag til forskrifter på høring som omhandler momskompensasjon for frivillig sektor. Forslaget har så høy terskel for å få momskompensasjon at et flertall av organisasjonene i Norge faller utenfor. At små frittstående foreninger og lag ikke får glede av ordningen, rimer dårlig med valgkamplofter fra regjeringen. Også organisasjoner som til nå har fått kompensasjon for moms på tjenester, vil nå miste denne.

Vil statsråden vurdere å endre forskriftene i forhold til høringsutkastet?»

Presidenten: Dette spørsmålet er utsatt til neste spørretime.

Spørsmål 14

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [12:29:37]: Eg har gleda av å stille spørsmål til arbeidsministeren:

«Personer som tidligere mottok midlertidig uføretrygd, får nå arbeidsavklaringspenger og omfattes i den sammenheng av endrede skatteregler og barnetilskudd.

Hvor mange personer i denne gruppen får nå lavere trygdeutbetaling på bakgrunn av dette, og hvor store beløp kan det dreie seg om for den enkelte?»

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:30:02]: Alle som hadde vedtak om rehabiliteringspenger, attføringspenger eller tidsbegrenset uførestønad som gikk utover 1. mars 2010, ble fra dette tidspunktet overført til arbeidsavklaringspenger. Mottakere av arbeidsavklaringspenger får ikke rett til skattemessige særfradrag på grunn av alder og uførhet, og barnetillegg gis etter fast sats.

Departementet har derfor, som varslet i Ot.prp. nr. 4

for 2008–2009, Om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner), fastsatt overgangsregler som gir tidligere mottakere av tidsbegrenset uførestønad kompensasjon for bortfallet av retten til halvt skattemessig særfradrag på grunn av alder og uførhet og det behovsprøvde barnetillegget. Mottakerne har rett til å få arbeidsavklaringspenger beregnet etter overgangsreglene ut den perioden de allerede hadde fått vedtak for, men ikke lenger enn til 31. desember 2012.

Kompensasjonen for bortfallet av det behovsprøvde barnetillegget fastsettes ved at det barnetillegget som en ville hatt krav på dagen før den nye ytelsen trer i kraft, fryses. Det medfører at kompensasjonen ikke justeres opp eller ned hver gang det skjer endringer i mottakerens økonomi.

Bortfallet av det halve særfradraget blir etter overgangsreglene kompensert fullt ut.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [12:31:21]: Eg takkar for så vidt for svaret, men eg har fått ei rekkje skriv i det siste i denne saka, og vil bruke nokre eksempel. Eit par av dei som skriv, nemner at det særfradraget som var tidlegare, no har falle bort, og at dei taper 19 000 kr i året. Dei har fått beskjed om at det skal bli kompensert for, slik statsråden òg gjer greie for. Dei seier i e-post og brev til meg og andre at dei får kompensert for det med 19 kr ekstra pr. dag i dagpengetillegg, altså ca. 400 kr opp mot dei 1 500 kr dei taper i månaden. Slik eg ser det, kan ikkje det kompensere for det tapet dei har.

Mitt spørsmål blir: Er statsråden sikker på at dei breva eg har fått, i så fall er feil, og meiner ho at det blir kompensert for, slik det blei varsla?

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:32:24]: Jeg kan ikke være sikker på om de henvendelsene du har fått, er feil eller ikke, for jeg har jo ikke sett de henvendelsene. Jeg må ta det forbeholdet. Det jeg er gjort oppmerksom på og har kjennskap til, er at det, i tråd med det som er varslet til Stortinget, er laget overgangsordninger som skal kompensere for det, slik at det ikke skal bli noen nevneverdige forskjeller fram til 2012.

Hvis representanten har konkrete tilfeller hvor det faktisk ikke gjennomføres slik, må jeg be om å få komme tilbake til representanten når jeg – på en eller annen måte – får den informasjonen, og så skal jeg selvfølgelig gjøre de undersøkelser som er nødvendig for å se om det er en eller annen feil i systemet.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [12:33:11]: Det er eg veldig takknemleg for. Eit anna brev viser t.d. at når det gjeld barnetillegget, blei det berekna saman med uføretrygda. No når det blir arbeidsavklaringspengar, blir det berekna som løn. Det betyr at ein enkeltperson som får ganske mykje i barnetillegg pr. år – ca. 25 000 kr – må no betale skatt av det, altså òg ein auka kostnad. Eg kan gi fleire eksempel til statsråden, slik at ho kan sjå på det.

Eg ønskjer å stille eit spørsmål: Dersom det viser seg at dette stemmer, at dei som tidlegare fekk midlertidig

uførestønad, som no har kome over på arbeidsavklaringspengar, og som opplever at dei taper pengar i forhold til det dei fekk før, er statsråden villig til å gå inn og sjå på om det kan rettast opp og kompensert for fullt ut, eller meiner statsråden at dette er ein eventuell verknad som ho vil vere einig i?

Statsråd Hanne Inger Bjurstrøm [12:34:17]: Jeg vil ikke nå si noe om hva jeg vil mene før jeg har sett hva som eventuelt er den praktiske følgen av det som påpekes av representanten. Etter regelverkene skal det kompenseres for disse tapene i en periode, og det forholder jeg meg til nå. Så får vi undersøke de konsekvensene, som jeg forhåpentligvis får på en eller annen måte fra representanten, og så får vi snakke om det når jeg har fått det på bordet.

Jeg gir altså ingen løfter om å endre på ting som jeg i utgangspunktet tror fungerer som det skal, men jeg er åpen for å se på det.

Presidenten: Da er sak nr. 1 ferdigbehandlet.

Sak nr. 2 [12:35.06]

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Er det noen som forlanger ordet før møtet heves?
– Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 12.35.
